

Izhaja vsak dan zjutraj razven
v ponedeljkih in dnevih po praz-
nikih. — Posamezne številke
Din 1.—
mesečna naročnina Din 20.—, za
tujine Din 30.—, Uredništvo v
Ljubljani, Gregorčičeva ulica 23.
Telefon uredništva 30-70, 30-69 in
30-71

Jugoslovan

Rokopisov ne vračamo,
— Oglasi po tarifi in dogovoru,

Uprava

v Ljubljani, Gradišče 4, tel. 30-68,
Podružnica v Mariboru, Aleksan-
drova cesta št. 24, telefon 29-60,
V Celju: Slomškov trg 4.
Pošt. ček. rač.: Ljubljana 15.621.

Št. 8

Ljubljana, nedelja, dne 11. januarja 1931

Leto II.

Ban dr. Drago Marušič v Mariboru

**Mariborčani so priredili g. banu in njegovemu pomočniku dr. Pirkmajerju prisrčen sprejem - Slo-
vesna patrijotična obljuba mariborskega uradništva - Velik in pomemben govor g. bana**

Maribor, 10. januarja. r. Ban g. dr. Marušič ter prvi pomočnik bana dr. Pirkmajer sta prišla danes v spremstvu predsedstvenega tajnika dr. Broliha, g. glavnega urednika »Jugoslovan« Železnikarja in zastopnika Presbira g. Zobe z brzim vlakom v Maribor. Do postaje Pragersko se je banu peljal nasproti okrožni inšpektor dr. Franjo Schaubach. Na mariborski postaji pa je bana pričakovala večja množica ljudi, pred vsem šefi posrednih uradov, oblasti ter mnogi prijatelji in znanci g. bana. Sprejem je bil zelo prisrčen. Mariborčani si mnogo obe-
tajo od tega poseta g. bana in prvega njegovega pomočnika.

Po sprejemu na postaji so se odpeljali na okrožni inšpektorat, kjer je bil sprejem šefov posameznih uradov ter zastopnikov korporacij.

Maribor, 10. januarja. AA. Ban Dravske banovine dr. Drago Marušič je danes v spremstvu pomočnika dr. Otmarja Pirkmajerja, tajnika dr. Broliha in dopisnika centralnega presbira g. Zobe prispel ob 15. v Maribor. Okrožni inšpektor dr. Franjo Schaubach je pričakal g. bana že v Pragerskem ter ga spremil do Maribora. Na kolodvoru v Mariboru so bili pri sprejemu navzoči župan dr. Alojzij Juvan, podžupan dr. Fran Lipold, komandant mesta general Dragomir Pavlovič, sreska načelnika dr. Ipavice in dr. Hacin, predsednik okrožnega sodišča dr. Žihner, predstojnik mestne policije Kerševan, davčni inšpektor Sedlar, višji državni tožilec dr. Jančič, ravnatelj srednješolskih zavodov in predsednik zveze industrijev ravnatelj Krejčič.

S kolodvora je šel g. ban peš v poslopje okrožnega inšpektorata, kjer je sprejel najprej župana dr. Juvana in podžupana dr. Lipolda. Nato je sprejel načelnike in vodje vseh državnih uradov. Ob tej priliki je pozdravil g. bana ravnatelj dr. Tomišek s sledečim govorom:

Pozdravna beseda ravnatelja dr. Tomiška

»G. ban! V imenu tukajšnjega uradništva si usojam kot po letih najstarejši pozdraviti Vas kar najpriproneje. Veseli smo, da ste nas pose-
tili vi, v katerem se združuje jug in sever. Prepričani smo, da vam bodo na Vašem visokem mestu služile lastnosti juga in severa, namreč vaš temperament, ter energija in solidno delo. Mi tukaj na severu smo bili vedno privr-
ženi jugoslovanski ideji. Manifest Nj. Vel. kralja Aleksandra je bil samo potrditev onega, kar smo mi vedno čutili v naših srcih. V imenu vsega uradništva in prebivalstva Vam obljub-
ljamo, da bomo delovali v duhu, ki ga nam na-
rekujejo visoke ideje manifesta Nj. Vel. kralja. Naj živi Nj. Vel. kralj!

Govor g. bana dr. Marušiča

G. ban se je za besede ravnatelja dr. Tomiška in za prisrčni sprejem zahvalil v daljšem govoru, v katerem je med drugim dejal:
»Gotovo je, da je predvsem uradništvo pokli-
cano, da izvede one velike ideje, za katere je Nj. Vel. kralj položil temelj v svojem zgodovinskem manifestu z dne 6. januarja 1929. Na drugi strani je tudi gotovo, da pripade ta na-
loga zlasti slovenskemu uradništvu, ki je vedno veljalo kot vestno in požrtvovalno. Poudariti moram, da ni potrebno samo biti zvest urad-
nik, ampak tudi pravi Jugoslovan, ki točno ve, da je v ideji Nj. Vel. kralja rešitev Jugoslavije. Prepričan sem, da se bo s pravim delom za na-
rod lahko dosegla ona velika bodočnost naše države, katero ji je usoda namenila. Čeprav imate pri svojem delovanju gotove ovire in tež-
koče, morate vendar pomisliti, da naši predniki v mnogo resnejših časih niso oklevali niti po-
pustiti, samo da so ustvarili Jugoslavijo. Da-
nes gre za to, da s svojim delom dosežemo, da bodo naši predniki na nas lahko ponosni in da bodo vedeli, da so svojo dedščino položili v do-
bre roke. Vaša naloga je, da v pomirljivem duhu in strogo objektivno sodite in delate vsak v svojem področju. Na ta način bo tudi za dravsko banovino in za vso našo državo prišla boljša bodočnost. Naglasiti moram, da nam je bila dodeljena velika sreča, da stoji na čelu na-
še države Nj. Vel. kralj Aleksander, ki je med prvimi državniki na svetu, ki je uvidel, kam bi nas dovedli dosedanja spori. Z jekleno ener-
gijo in z globoko modrostjo je Nj. Vel. kralj presekla gordijski vozle ter nam pripravil boljšo bodočnost. Dogodki po 1. 1918. do zgodovinskega manifesta Nj. Vel. kralja so dokazali, da nismo pravilno doumeli svojih dolžnosti do na-

roda in države. Baš radi tega je naša velika sreča, da nam vlada Nj. Vel. kralj Aleksander. Naša posebna dolžnost je, da zremo v njega z največjo ljubeznijo in največjim zaupanjem. Na-
zdravimo Nj. Vel. kralja Aleksandra s trikratnim »Živio!«

Zastopniki uradništva so se z največjim na-
dušenjem odzvali pozivu.

Nato so posetili in pozdravili g. bana mari-
borski škof dr. Karlin in pomožni škof dr. To-
mažič, za njima pa komandant mesta general
Dragomir Pavlovič. G. ban in g. pomočnik bana
sta še nočjo vrnila obisk.

Intimna večerja pri »Orlu«

Zvečer se je vršila v restavraciji pri »Orlu«
intimna večerja, katere so se poleg g. bana in
g. pomočnika bana udeležili sledeči gg.: okrož-
ni inšpektor dr. Fran Schaubach, mestni župan
dr. Alojzij Juvan, podžupan dr. Fran Lipold,
sreski načelnik sresa Maribor levi breg dr. Be-
njamin Ipavice, sreski načelnik sresa Maribor
desni breg dr. Lovro Hacin, predstojnik mestne
policije Vekoslav Kerševan, član banskega sve-
ta prof. dr. Ljudevit Pivko, šef borze dela Ru-
dolf Golouh, veleposestnik Srečko Robič, vele-

posestnika Ivan Šerbinek, starosta mariborske
sokolske župe prof. Makso Kovačič, starosta So-
kola matice dr. Leopold Boštjančič, župni na-
čelnik Mačus, načelnik Sokola matice Dekleva,
načelnik Sokola I. Dušan Jovanovič ter na-
mestnika predsednika cestnega odbora Franjo
Žebot in dr. Milan Gorišek.

Jutri dopoldne bo sprejemal g. ban v prosto-
rih okrožnega inšpektorata v Mariboru depu-
tacije vseh slojev prebivalstva. Ob 14. odpotuje
g. ban v Ptuj.

Razpored za sprejemanje deputacij

Ljubljana, 10. jan. AA. Ban g. dr. Marušič
Drago in pomočnik bana g. dr. Pirkmajer Otmar
bosta v prihodnjih dneh službeno potovala po
severnem delu Dravske banovine. Ban g. dr.
Marušič Drago bo ob tej priliki sprejemal de-
putacije in stranke v sledečih krajih:

V nedeljo 11. t. m. od 9. ure do 13. ure v
prostorih okrožnega inšpektorata v Mariboru.

V nedeljo 11. t. m. dopoldne ob 16. ure do
20. ure v prostorih sreskega načelstva v Ptuj.

V ponedeljek 12. t. m. dopoldne ob 10. ure
do 13. ure v Sokolskem domu v Murski Soboti.

V torek 13. t. m. dopoldne ob 10. ure do 13.

ure v veliki dvorani hotela »Pri kroni« v Do-
lenji Lendavi.

V torek 13. t. m. popoldne ob 17. ure do 19.
ure v prostorih sreskega načelstva v Ljutomeru.

V sredo 14. t. m. dopoldne ob 9. ure do 13.
ure v prostorih sreskega načelstva v Prevaljah.

V sredo 14. t. m. popoldne ob 16. do 19. ure
v prostorih sreskega načelstva v Slovenjgradcu.

V četrtek 15. t. m. dopoldne ob 11. ure do
13. ure v prostorih sreskega načelstva v Celju.

**Sklicanje banskega sveta
Dravske banovine**

Ljubljana, 10. januarja. AA. Kraljev-
ska banska uprava Dravske banovine
razglašala:

Banski svet Dravske banovine se se-
stane na svoje prvo zasedanje 20. ja-
nuarja ob 10. uri v Ljubljani.

Predmet zasedanja je obravnavanje
banovinskega proračuna Dravske bano-
vine za leto 1931-32.

Važne spremembe v savski, zetski in vrbaski banski upravi

**Bani dr. Silović, Krsta Smiljanić in Djordje Nestorović upokojeni na lastno prošnjo -
Dr. Ivo Perović, dr. Uroš Krulj in Jeremija Živanović novi bani omenjenih banovin -
Visoko odlikovanje bivših banov**

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja na predlog predsednika mini-
strskega sveta in ministra notranjih zadev
so upokojeni na prošnjo s pravico do po-
kojnino, ki jim po zakonu pripada: dr. Jo-
sip Silović, ban Savske banovine, Krsta
Smiljanić, ban Zetske banovine, in Djordje
Nestorović, ban Moravske banovine.

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja na predlog predsednika mini-
strskega sveta in ministra notranjih zadev so
odlikovani z redom jugoslovanske krone I.
reda: dr. Josip Silović, ban Savske bano-
vine v p., Krsta Smiljanić, ban Zetske bano-
vine v p., Djordje Nestorović, ban Morav-
ske banovine v p.

Beograd, 10. januarja. AA. S sklepom
predsednika ministrskega sveta in ministra
notranjih zadev so postavljeni za člane vr-
hovnega zakonodajnega sveta: dr. Josip Si-
lović, ban Savske banovine v p., g. Smilja-
nić, ban Zetske banovine v p., Djordje Ne-
storović, ban Moravske banovine.

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja z dne 10. t. m. so postavljeni
na predlog predsednika vlade in ministra
notranjih zadev: za bana Zetske banovine
dr. Uroš Krulj, bivši minister, za bana Sav-
ske banovine dr. Ivo Perović, prvi pomoč-
nik ministra notranjih zadev, za bana Mo-
ravske banovine Jeremija Živanović, rektor
višje pedagoške šole v Beogradu na razpo-
loženju.

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja in na predlog predsednika mi-
nistrskega sveta in ministra notranjih za-
dev sta vpokojena Milerad K. Jovanović,
pomočnik bana Moravske banovine v 1/2
in Mihajlo Krešković, načelnik upravnega
oddelka Vardarske banovine v 1/3 a.

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja in na predlog min. predsednika
in ministra notranjih zadev je odlikovan z
redom jugoslovanske krone 3. stopnje Mi-
lora K. Jovanović, bivši pomočnik bana
Moravske banovine.

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj.
Vel. kralja z dne 10. t. m. in na predlog
predsednika ministrskega sveta in ministra
notranjih zadev so postavljeni:

za pomočnika bana Savske banovine v
1/3 a dr. Stevan Hadži, načelnik upravnega
oddelka Savske banovine v 1/3;

za pomočnika bana Moravske banovine v
1/2 Radomir P. Todorović, načelnik oddelka
za javno varnost notranjega ministrstva;

za pomočnika bana Vrbasko banovine v
1/2 dr. Ilija Zec, dozdaj pomočnik bana zet-
ske banovine, v isti skupini in kategoriji;

za pomočnika bana Zetske banovine v
1/2 Miroslav R. Ivančević, dozdaj pomočnik

bana Vrbasko banovine iste skupine in ka-
tegorije;

za inšpektorja ministrstva notranjih za-
dev v 1/3 Petar Benzon, načelnik upravnega
oddelka Primorske banovine v 1/4;

za načelnika upravnega oddelka Vrbasko
banovine v 1/3 Nemanja Ljubisavljević,
banski inšpektor iste banovine;

z načelnika upravnega oddelka primor-
ske banovine v 1/3 dr. Marjan Ivić, banski
svetnik iste banovine v 1/4;

vsi po potrebi službe.

Novi bani

Gospod dr. Ivo Perović, novi ban Savske
banovine, se je rodil v Arbanasih pri Zadru
leta 1882. Osnovne in srednje šole je dovršil v
Zadru, pravne študije pa v Zagrebu, Pragi in
na Dunaju. Že kot dijak se je udeleževal na
nacionalnem polju, posebno v Zadru in okoli-
ci, kjer je organiziral sokolska in druga pro-
svetna društva. Po pravnih študijah se je po-
svetil zdravniški praksi in je bil najprej na-
stavljen v Zadru, kjer je deloval vse do sve-
tovne vojne. Ves ta čas se je živahno udele-
ževal na vseh poljih narodne kulture. Takoj
po osvoboditvi je prevzel dolžnost državnega
tožilca v Splitu, nekaj mesecev kasneje pa po-
ložaj okrožnega načelnika v Dubrovniku. Apri-
la meseca leta 1921 je bil postavljen za komi-
sarija za evakuacijo severne Dalmacije s strani
italijanske vojske. V tej funkciji je v zvezi
z italijanskimi oblastmi izvedel izpraznitev pr-
ve in druge cone in organiziral prvo našo
upravo v teh krajih. Leta 1922 je bil imeno-
van za velikega župana splitske oblasti. To
svojo dolžnost je odpravil vse do likvidacije
oblasti. Leta 1925 je bil imenovan za predse-
dnika komisije za realizacijo rapalske pogodbe
in st. margaritskih konvencij. Več časa se je
takrat mudil v Firenzi. Leta 1929 je bil ime-
novan za pomočnika notranjega ministrstva,
nato za prvega pomočnika. V tej funkciji ga
je našlo imenovanje za bana Savske banovine.

Novi ban Zetske banovine dr. Uroš Krulj
se je rodil v Mostarju 11. avgusta 1875. Po
dovršeni študiji na medicinski fakulteti na
Dunaju je postal mestni fizik v Mostarju. Zelo
aktivno je deloval v nacionalno-političnem
pokretu v Bosni in Hercegovini. Bil je tajnik
srbske organizacije, kasneje pa so ga izvolili
za narodnega poslanca v bosanski sabor. Po
osvoboditvi in ujedinjenju je postal dr. Krulj
šef zdravstva kot član vlade za Bosno in He-
rcegovino. Svojega dela se je oprijel s toliko
vnemo in je toliko dosegel, da so ga pozneje
sprejeli kot prvega ministra narodnega zdrav-
ja v osvobodjeni ujedinjeni Jugoslaviji. — Dr.
Krulj na se je udeleževal mnogo tudi na pu-
bliciističnem polju.

Novi ban Moravske banovine g. Jeremija
Živanović se je rodil v Razograncu, v prejš-
njem timoškem okrožju, dne 27. septembra 1.
1874. Narodno šolo je obiskoval v rojstnem
mestu. Nato je študiral v zaječarski gimnaziji,
ki jo je dovršil z odliko in se vpisal na filo-

zofsko fakulteto v Beogradu. Pokazal je silno
zanimanje, posebno za slovansko filologijo. —
Leta 1896 je končal svoje študije in postal
profesor v Zaječaru in pozneje v Nišu. Kasne-
je je Živanović prišel za profesorja v Beo-
grad. V letih 1912 do 1914 je bil narodni po-
slanec in je vršil veliko nacionalno delo med
svojim ljudstvom. Takoj po osvoboditvi je po-
stal načelnik prosvetnega ministrstva, leta
1920 pa profesor višje pedagoške šole. Njego-
vo delovanje so cenili vsi, ki so ga poznali.
Živanović se je mnogo udeleževal tudi v knji-
ževnem delu. Poverili so mu urejevanje knji-
ževnega in omladinskega lista »Venec«, v ka-
terem so se udeleževali vsi veliki srbski kul-
turni, književni, znanstveni in sploh javni de-
lavci. »Venec« urejuje Živanović že od 1. 1910.
Živanović je prevzel tudi dolžnosti rektorja
višje pedagoške šole. Z uspehom se je lotil
tudi čiste beletristike.

**Odhod ministra dr. Marinko-
vića v Ženevo**

Beograd, 10. januarja. AA. Minister za zuna-
nje zadeve dr. V. Marinković je odpotoval da-
nes ob 18.15 z orientsimplonekspresom v Ženevo,
da prisostuje zasedanju sveta Društva narodov.
Z g. Marinkovićem potuje njegova gospa ter
d. Kosta Pavlović osebni tajnik. Na postajo so
g. Marinkovića spremili višji uradniki minist-
stva za zunanje zadeve in nekateri njegovi osebni
prijatelji.

**Premestitve v diplomatski
službi**

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj. Vel.
kralja na predlog ministra zunanjih zadev ter v
soglasju s predsednikom ministrskega sveta so
premeščeni v 13 svetnik poslaništva Anton Antić
iz Sofije v Rim, generalni konzul Momčilo Juri-
šić iz Trsta h kraljevskemu poslaništvu v Buka-
rešto, generalni konzul dr. Vladislav Kojić iz So-
luna v Trst, svetnik poslaništva Miodrag Lazarević
iz Prage za generalnega konzula na Reko in ge-
neralni konzul Vasilije Protić z Reke v Solun.

**Venizelosov povratak v
Atene**

Atene, 10. januarja. AA. Po povratku s svojega
pota po srednji Evropi in v Italijo je predse-
dnik grške vlade sprejel novinarje. Venizelos je
izjavil, da je Mussolini pristal na grško politiko
in da odobrava smernice italijansko-grške pogod-
be, ki sloni na načelu neodvisnega prijateljstva
z vsemi.

**Vsi listi v Havanni
prepovedani**

Havanna, 10. januarja. AA. Predsednik repu-
blike je podpisal dekret, ki s njim prepoveduje
vse liste, ker so priobčili pretirane in neres-
nične komentarje o predčerašnjih dijaških iz-
gredih. Dovoljen je samo list »Heraldo de Cuba«.

Strpnost je znak kulture

V resnici kulturni ljudje se vedno med seboj razumejo, pa naj pripadajo tej ali oni veri, temu ali onemu narodu, temu ali onemu poklicu. Kajti osnovna zahteva kulture je, da je človek strpen, da spoštuje vsako tuje mnenje že zato, ker zahteva, da se spoštuje njegovo lastno. Če pa se razumejo kulturni ljudje raznih narodov in svetovnih naziranj, koliko bolj bi se morali razumeti mi Jugoslovani, ki nismo samo eno po krvi in jeziku, temveč eno tudi po svojem nacionalnem in političnem hotenju! Na vse zadnje vendar vsi brez izjeme vemo, da ni za nas sploh nobene druge rešitve, kakor da tesno sodelujemo eden z drugim, ker moramo biti v vseh bojih ena in nerazdružljiva enota, ki baš vsled te enotnosti potencira vse nacionalne sile do najvišje mere.

Kljub vsem tem spoznanjem pa še ni dolgo od tega, ko smo se mogli razumeti z vsakim tujcem istega svetovnega naziranja, nikakor pa ne z Jugoslovanom, če ni delil našega političnega prepričanja. Pa še slabše je bilo! Kolikokrat se je zgodilo, da je naš človek kar z naslodo govoril tujcu o naših napakah in jih celo pretiraval, samo da je bil efekt njegovega nepatriotičnega govorjenja tem večji. Skoraj čisto izključno pa je bilo, da bi se naš človek dokopal do tega spoznanja, da mu je najbližji človek na svetu tisti, ki je iste krvi z njim in ki deli z njim isto usodo. Do tega spoznanja pa kar ni moglo priti, ker se je pri nas že udomačila razvada, da smo se tem bolj sovražili, čim bolj nas je vezala ista usoda. Mesto da bi vsled skupnih interesov podpirali eden drugega, smo drug drugemu škodovali in uživali najbolj takrat, kadar je bil udarjen naš namišljeni nasprotnik, pa čeprav mi od tega sami nismo nič imeli.

Fovšarija je tako postala političen argument, mi pa se nismo hoteli zavedati, kako smo s tem postali majhni in tudi nekulturni. Samo pri divjakih in surovežih se dogaja, da se vsako nesoglasje v naziranju konča s pobojem in pretepom. Kulturni ljudje pa se mirno pogovarjajo, čeprav niso vsi istega mnenja. Vse naše pretirano strankarstvo zato tudi ni bilo nič drugega, ko rezultat pomanjkanja kulture med nami. Samo vsled tega smo se besno sovražili in tako dosledno razbili vsako enotnost, da so se pričeli ljudje že osebno sovražiti, ker niso bili iz enega tabora.

Pri tem pa smo delali še drugo napako, da smo ljudi sploh samo sodili po strankarski pripadnosti. Kdor je bil naš, ta je bil zlata vreden, kdor je bil druge stranke, je bil kar očiten grešnik. Pravilno pa bi delali, če bi ljudi sodili po njih osebnih vrlinah in po njih sposobnostih ter zlasti po njih moralni vrednosti. Pošten človek je poštenjak, pa naj pripada katerikoli stranki in s poštenjakom se lahko brez škode družijo vsakdo. Nepošten človek pa je slah človek in nobeno strankarsko izpričevalo mu tega znaka ne odvzame. Če smo se že na vsak način hoteli deliti v razne skupine, potem bi delali edino prav, da bi se delili po tem, kar daje človeku kot osebi veljavo, ne pa po tem, kar z njegovo osebnostjo sploh nima zveze. Kajti v vsaki stranki so bili slabi in dobri ljudje in vse drugače bi šel naš razvoj, če bi se enkrat združili vsi dobri ljudje vseh strank in vseh skupin. Takrat bi mahoma bilo konec i korupcije i mrtvila, ker vsak dober človek se zaveda svoje odgovornosti in zato tudi noče naporno delati.

Toda kje je bilo misliti, da bi v bivših strastnih časih mogli priti do te višine in ustvariti sodelovanje vseh dobrih, pa naj pripadajo temu ali onemu političnemu krogu. Danes pa je to vendarle mogoče, čeprav tudi še danes ne lahko izvedljivo. Toda priti mora do tega, ker je v tem edin način, da se pride do resničnega napredka in ker je v tem edin pogoj, da postanemo res kulturni narod.

To pa hočemo in moramo postati in zato naj izrine strpnost docela vsako zagrizenost in fovšarijo in spoštujemo prepričanje drugih, da bode spoštovano tudi naše. Vsaj med Jugoslovani naj bo to doseženo!

Vprašanje dolgov bivše Avstro-Ogrske

Pariz, 10. januarja. d. Potrjujejo, da bo tudi češkoslovaška pristopila k pogodbi, ki je bila sklenjena med državami naslednicami Avstro-Ogrske in med njenimi državami upnicami dne 31. oktobra 1930 o plačilu avstrijsko-ogrskih predvojnih dolgov. Na to pogodbo so načelno pristale že tudi druge države. Kakor poroča »Matine« se bo 15. januarja vršila nova konferenca za ureditev vprašanja avstrijsko-ogrskih papirnih in srebrnih rent

Odmevi Venizelosovega obiska v Rimu

Mussolini bi želel blok, s katerim bi preprečil Briandov načrt Pan-europe — Razočaranje nad politiko grške vlade, ki hoče živeti z vsemi sosedi v enakem prijateljstvu

Rim, 10. januarja. n. Fašistovski tisk o rezultatu Venizelosovega poseta v Rimu noče objaviti nikakšnega komentarja. Venizelosove izjave objavlja brez komentarjev in jih deloma celo krajša. Pač pa objavlja italijanski tisk komentarje francoskih listov, na katere deloma tudi odgovarja in jih pobija. Današnji »Journal« je objavil članek, da bo Mussolini skušal pridobiti Venizelosa za svojo akcijo in je njegov cilj sploh ta, da zbere okrog fašistovske Italije nezadovoljne srednje Evrope pod parolo revizije mirovnih pogodb. Po mnenju »Journala« je Mussolini pričel s to akcijo, da prepreči ustvaritev Briandovega načrta o Panevropski uniji, ker zahteva Mussolini kot pogoj za pristop v to unijo revizijo mirovnih pogodb. »Journal« izključuje možnost, da bi Grčija pristopila v ta Mussolinijev revizionistični blok.

»Giornale d'Italia« odgovarja na ta izvajanja pariškega lista in pravi, da se Mussolini sploh ne bavi s takšnimi kombinacijami ter očita »Journalu«, da s temi tendencioznimi vestmi hoče vedno znova staviti polena pod noge pobornikom italijanske politike. Razumljivo je, da fašistovski tisk Venizelosovih izjav ni sprejel z nikakimi komentarji in da mu ni preostalo drugega, nego zavračati trditve francoskih listov ter jih označevati kot lažne in tendenciozne.

Poseben interes je vzbudila pripomba

pariškega »Tempsa«, da je Mussolini razočaran sprčo načrtov grške vlade, katere glavni namen je živeti z vsemi v miru. Ta njen namen je v svojih izjavah potrdil tudi Venizelos, ko je dejal, da skrbi grško vlado pred vsem notranja ureditev grške države in da si sprčo tega želi prijateljstva z vsemi državami. »Temps« je opozoril, da se more balkanska zajednica v sedanjih razmerah ustvariti le pod pogojem, da ne bo naperjena proti nobeni veliki sili in proti nobeni balkanski državi.

»Il Resto del Carlino« pozdravlja to pripombo in pravi, da nihče bolj ne želi balkanske zajednice nego Italija, ker bi bila ta zajednica edina garancija ravnotežja na jugovzhodu Evrope.

Listi prinašajo dr. es nekatere nove Venizelosove izjave, ki se nanašajo na poslednji spor med Grčijo in Vatikanom zaradi zapiranja italijanskih šol v Grčiji. Venizelos je naglašal, da smatra Grčija za potrebno, da se vrši začetni ljudsko-šolski pouk izključno v grškem jeziku. To, da se pouk vrši v grškem jeziku, v ničemer ne nasprotuje načelom kake veroizpovedi. Grčija postopa brez vsake razlike enako tako napram pravoslavnim kakor katoliškim šolam in hoče le, da je v njih grščina učni jezik. Venizelos je naglasil, da mu je pred dnevi italijanski poslanik v Atenah izjavil, da Italija ne namerava protestirati zaradi zapiranja italijanskih šol v Grčiji.

Vzroki panike upnikov tržaških bank

Pridobitni krogi predvidevajo, da bo vlada izdala v kratkem ukrep o prisilni oddaji premoženja

Trst, 10. januarja. v. Poročali smo včeraj, da je tržaški denarni zavod »Cassa di Risparmio« izdala proglas o posebnih uradnih urah zaradi tega, ker so pričeli v poslednjem času ljudje dvigati svoje prihranke pri tem zavodu. Razglas se glasi: »Upravni svet zavoda »Cassa di Risparmio Triestina« sporoča, da so blagajne odprte vsak dan nepretrgoma od 9. do 18. ure v svrhu olajšanja njihovega poslovanja. Svet je nadalje sklenil, dovoliti dviganje denarnih zneskov brez vsake omejitve vsote in ne glede na zapadlost.«

Ta razglas je posledica panike, ki je nastala med upniki tržaških denarnih zavodov in katero paniko naj bi bila po »Piccolu« in »Popolu di Trieste« umetno izvala neka tajna organizacija za širjenje alarmantnih vesti. Kakor se doznava, pa so vzroki omenjene panike povsem drugačne narave. Med tržaškimi pridobitnimi krogi se namreč v zadnjem času resno računa z novimi ukrepi vlade dalekosežne gospodarske važnosti.

Tako se v poslednjem času prav resno govori o možnosti sklepa rimske vlade glede prisilne oddaje premoženja. To je tudi pravi vzrok velikega runa pri denarnih zavodih po Trstu kakor tudi sploh po vsej Julijski Krajini. Tržaški trgovski krogi so v velikih skrbih ter so svoje prihranke, ki so jih imeli naložene pri tržaškem denarnem zavodu »Cassa di Risparmio«, pričeli dvigati ter jih nalagati v inozemstvu. Tem trgovskim krogom so v poslednjih dneh sledili tudi nekateri rentniki, tako da je bilo, kakor zatrjujejo poučeni

tržaški krogi, v zadnjem tednu prenešenih preko meje preko 150.000.000 lir. Prisilna oddaja premoženja bi bila določena po načrtu rimske vlade pred vsem za večje vloge in bo znašal 10 do 35 odstotkov. Ta denar bodo v prvi vrsti uporabili za uravnoteženje državnega proračuna, kakor tudi za kritje v proračunu nedoločenih izdatkov za vzdrževanje fašistovske milice.

Te vesti so posebno na milanski borzi povzročale veliko vznemirjenje in se je bati, da bodo tečaj denarnih zavodov, ki so v zadnjem času že itak nazadovali, izgubili še mnogo več na vrednosti.

Veliko začudenje je povzročila okoliščina, da se po Trstu, Gorici, Vidmu in v večjih krajih Benečije že povsem odkrito govorijo o bližnjem padcu fašizma. Ko je »OVRA« postala javna organizacija in telesna straža režima, se je tudi v fašistovskih vrstah samih pričelo javno kritizirati to ustanovo, ker so fašisti čutili, da v veliki meri posega v kompetenco posameznih njihovih formacij.

Mnogo je znakov, ki kažejo, da si Italijani želijo skorašnje izpremembe. En tak znak so uporne trditve, ki krožijo od ust do ust, da fašizem ne bo preživel letošnje pomladi in da bo moral na en ali drugi način likvidirati.

Veliko nezadovoljstvo je med prebivalstvom severne Italije povzročila vest o težkih nesrečah na prekoceanem poletu. V Turinu in Milanu so se sprčo tega vršile manjše demonstracije s strani delavcev. Demonstrantje so vzklikali proti fašizmu ter zahtevali dela in kruha.

Dostojanstven Merkurjev ples

Ljubljana, 10. januarja.

Med elitne prireditve sezone šteje že več let običajni Merkurjev ples. Letos je ta prireditev potekla še posebno sijajno v blesteči dvorani imponentnega novega Trgovskega doma.

Kmalu po 21. uri so se gostje začeli zbirati v domu, ki je bil ves prazničen. Domačini g. Jelačin st., predsednik g. Jelačin ml., dr. Pless in drugi so sprejemali številne in odlične goste. Opazili smo predvsem divizionarja generala g. Bogumila Ilića s soprogo, mestnega komandanta generala Popovića s soprogo, adjutanta polkovnika Todora Miličevića ter mnogo drugih častnikov ljubljanskega oficirskega zbora. Navzoči so bili nadalje načelnik banske uprave dr. F. Marn, državni pravnik dr. Grasselli, konzuli g. Milan Dular, dr. Dinko Puc s soprogo, policijski direktor dr. Guštin s soprogo in mnogi drugi odlični zastopniki naše javnosti, posebno pa mnogo naših trgovcev, industrijecev ter zastopnikov obrtniških organizacij.

Ples so otvorili s kolom, nakar se je razvila živahna, dostojanstvena zabava v vseh prostorih Trgovskega doma.

Šef Joffreovega generalnega štaba obolel

Pariz, 10. januarja. AA. Kmalu po Joffreovi smrti je obolel tudi njegov bivši šef generalnega štaba general Berthelot. Zanimivo je, da je tudi general Berthelot obolel na isti bolezen, vnetju žil. Kakor njegovemu bivšemu šefu so morali tudi njemu amputirati levo nogo nad kolonom.

Dvorni ples na čast rojstnemu dnevnu Nj. Vel. kraljice Marije

Beograd, 10. januarja. I. Včeraj je bil v renoviranih dvoranah starega dvora prirejen, kakor vsako leto, na čast rojstnemu dnevnu Nj. Vel. kraljice Marije velik dvorni ples. Na plesu so bili vsi ministri s predsednikom vlade g. armijskim generalom g. Petrom Živkovićem na čelu, dalje velika števila bivših ministrov, ugledni zastopniki našega gospodarskega sveta, zastopniki naših narodnih in kulturnih ustanov. Goste so ljubezljivo sprejemali mladi gardni oficirji, ki so spremljali dame v veliko dvorano, kjer se je že od pol 9. ure dalje na levi in desni strani zbiral špalir. Ob 10. in pol so prispeli v dvorano Nj. Vel. kralj in Nj. Vel. kraljica, Nj. Vis. knez Pavle in kneginja Olga, in slednji princeza Marina, v spremstvu dvornih dam g. Šverljugove, Sršićeve, Dunajerske in Grujičeve, ter adjutanta Nj. Vel. kralja armijskega generala Stojanovića. Njuni Vel. sta se pozdravili s člani kraljevske vlade in z diplomatskim zborom, potem pa sta odšli v zeleni salon.

Kmalu je maršal dvora, general Dimitrijevič, prišel z desne strani v veliko dvorano in javil prihod suverenov. Godba je zasvirla himno. Ko so vstopili suvereni, so jih prisotni povabljeni, ki so stali v špalirju, pozdravili z globokimi pokloni. Nj. Vel. kralj je bil oblečen v uniformo armijskega generala ter je nosil lento Karadjordjeve zvezde na prsih. Nj. Vel. kraljica je bila v izredno elegantni beli obleki, prečkani s srebrom. Na glavi je imela briljantni in smaragdni diadem. Kneginja Olga je imela istotako izredno elegantno z zlatom vezeno obleko. Nj. Vel. kraljica je imela lento Karadjordjeve zvezde, kneginja Olga pa lento Sv. Save. Knez Pavle je bil v uniformi konjeniškega majorja ter je nosil lento Karadjordjeve zvezde čez prsi. Princeza Marina je imela elegantno obleko iz belega georgetta. Pogledi vseh gostov so bili uprti v Nj. Vel. in člani kraljevskega dvora, ki so ljubezljivo odzdravljali na vdane pozdrave.

Na ličih Nj. Vel. je odsevalo veselje. Godba je zaigrala kraljevsko kolo in Nj. Vel. kralj je z Nj. Vel. kraljico, s knezom Pavlom in kneginjo Olgo otvoril ples. V kolo so nato pristopili predsednik vlade general Živković in z njim drugi gostje. Sledilo je nato toplo in zadovoljno razpoloženje. Kolo je plesalo veliko število povablencev. Ko je bil ta ples končan, so suvereni odšli v svojo ložo, nakar je Nj. Vel. kralj začel s cerclom ter se z gosti ljubezljivo pogovarjal. Prav tako tudi Nj. Vel. kraljica. Med živahnim razgovorom z gosti so v dvorani brez odmora plesali. Ob 12. se je pričela zakuska. Mladi svet je še naprej plesal. Starejši gostje pa so odšli na prvo galerijo, kjer je bil serviran bufet. Zadnji gostje so ob 8. zjutraj zapustili plesno dvorano.

Napredovanje

Beograd, 10. januarja. AA. Z ukazom Nj. Vel. kralja na predlog finančnega ministra v soglasju s predsednikom ministrskega sveta in ministrima notranjih zadev je povišan pri dravski finančni direkciji v Ljubljani za računsko inšpektorja v II-1 Anton Intihar, računski kontrolor v II-2.

Francoski glas o 6. januarju

Pariz, 10. januarja. AA. »Petit Parisien« se spominja v članku proslave druge obletnice novega režima v Jugoslaviji in pravi, da je to bila velika manifestacija privrženosti prebivalstva Nj. Vel. kralju in vladi generala Petra Živkovića. List pravi dalje, da je bilo iskreno pozdravljeno delo pomirjenja in konsolidacije pod novim režimom. List navaja pisanje jugoslovanskih listov in pravi, da se mora pridružiti pohvalam teh listov. Ko se popravi napake, ki jih je storil parlamentarni režim, tedaj pride, kakor je rečeno v manifestu, prava demokracija.

Strašen zločin nad svojo ženo

Beograd, 10. januarja. I. Danes dopoldne okrog 10. so v Hartvigovi ulici št. 37 na mansardi čisto slučajno odkrili izredno krut in strašen zločin. Bora Bećir Čirić, uradnik pri Standard Oil Comp. je z rokami zadavil svojo ločeno ženo Radmilo Čirićevno, pošto uradnico. Zločin je bil izvršen snoči ob 10., odkrili pa so ga šele danes dopoldne. Sestra Čirićeva je hotela obiskati svojo sestro, pa je prišla k njej v stanovanje, kjer je v spalni sobi našla njeno truplo že nakaženo. Okoli vrata je imela omotano ruto. O zločinu je bila obveščena takoj policija, ki je začela preiskavo. Morilec Čirić se je skušal, predno so ga prijeli, sam umoriti s tem, da je zavil več tablet veronala. Čirića so dobili okrog 11. dopoldne v pisarni pri Standard Oil Comp., kjer je čisto mirno opravljal svoj posel. Odvedli so ga najprej v bolnico, da ga zdravniško pregledajo. Truplo žrtve so odpravili v prosekuro splošne bolnice, kjer so izvršili obdukcijo, s katero je bilo ugotovljeno, da je bila Radmila Čirićeva nasilno zadavljena.

Vremenska napoved

Dunaj, 10. januarja. d. Večerna vremenska napoved meteorološkega zavoda za jutri: Mraz, od časa do časa manj oblačno, na vzhodu bo skrajša še malo snežilo.

Spremembe v Zadružni banki v Ljubljani

Ljubljana, 10. januarja. V upravni svet Zadružne banke so stopili po svojih zastopnikih: Mestna hranilnica v Ljubljani, Pokojniski zavod za nameščence v Ljubljani, Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu in Kmetiska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani. Spoznam, ki ga predstavljajo omenjeni zastopniki v novi upravi banke, jamči, da bo banka v redu in varno nadaljevala svoje poslovanje.

Tajnosti carskega Kremlja

Med mnogimi tajnostmi, ki jih krije v sebi ogromna nekdanja carska palača Kremlj v Moskvi, so gotovo najbolj zanimivi podzemni hodniki, ki segajo daleč pod staro trdnjavo. Ljudje so prepričani, da so skriti v teh podzemskih prostorih silni zakladi zlata in dragih kamenov in dragocenih slik in knjig. Največja dragocenost bi imela biti, kakor pravijo, knjižnica carja Ivana Groznega, ki je baje za njim ni videl nihče drugi kakor samo car Peter Veliki. Ruski zgodovinarji pa ne verjamejo, da ta knjižnica res obstoji.

Doslej so že mnogokrat poskušali razkriti tajne podzemne prostore pod Kremlom. Sedaj jih preiskuje slavni ruski starinoslovec profesor Steleckij. Ko so pred leti na velikem trgu pred Kremlom kopali temelje za nagrobni spomenik Leninu, so našli na hodnik, ki stoji brez dvoma v zvezi z drugimi podzemskimi prostori, ki jih je bil dal napraviti car Ivan III., da je tam zapiral uporne bojarje. Naslednik carja Ivana III. pa so te prostore vedno širili.

Tajnosti podzemskih prostorov v Kremlu so razni carji varovali z največjo strogostjo. Ljudi,

o katerih so domnevali, da te tajnosti poznajo, so kratkoma pomorili. Umetne ključavnice, kakor so jih takrat izdelovali v Italiji, so varovale silne zaklade, tu in tam pa so se videla železna vrata, skozi katera pa ni nikdar nihče stopil. Ruski zgodovinar Sabelin pripoveduje, da je l. 1724. javil zvonar cerkve Sv. Ivana oblastim, da se nahaja pod Kremlom tajen prostor, kjer je zlata in drugega kamenja kar na zaboje, in je prosil za dovoljenje, da sme te dragocenosti izkopati. Res so mu dali 10 vojakov na razpolago. Preiskali so vse hodnike, odkriti pa niso mogli nič. Ko pa je zvonar zaprosil za dovoljenje, da bi smel še bolj globoko kopati, so oblasti kopanje prepovedale, češ, da obstoji nevarnost, da bi se kakšen kremljski zid utegnil podreti.

Danes pa po izjavi profesorja Steleckega ne iščejo dragocenosti, ampak knjižnico Ivana Groznega, ki hrani baje neprecenljive rokopne zaklade. Če bi to knjižnico našli, bi ta najdba bila daleko važnejša kot je bilo odkritje Tutankamenovega groba.

Pogreb maršala Joffre-a

Slika nam kaže prevoz maršalovega trupla iz katedrale »Notre Dame« v Parizu v »Dom invadov«. Na levi strani slike vidimo krsto, ki je položena na topovsko lafeto, na desni pa vidimo maršala Lyauthy-a in vojaške zastopnike nekdanjih zveznih držav.

Kako se je svet izpremenil v 100 letih

Nekako pred 2000 leti je vladal v Babilonu mogočni kralj Hamurabi. Če je hotel ta mogočnjak prebrati državne akte ponoči, mu je svetila svetilka, napolnjena z oljem.

Slavni nemški pesnik Goethe, ki je umrl leta 1832., je živel skoro 4000 let pozneje kakor babilonski kralj. In če je hotel ta mož brati ali pisati ponoči, mu je tudi svetila leščerba, napolnjena z oljem. Leščerba, kakoršna je svetila Goethe-ju, je bila po svoji obliki sicer nekoliko drugačna kakor nekdanja babilonska bralavka, ampak v glavnem ni bilo dosti razlike med obema. In če je hotel babilonski kralj sporočiti komu to ali ono veselo ali žalostno vest, je moral poslati k dotičnemu človeku sela na konju ali pa celo pešca, prav tako pa je moral ravnanj tudi Goethe skoro 4000 let pozneje!

Razlika med 4000 let razvoja je torej bila jako majhna.

Od dobe Goethe-ja pa do danes se je pa svet silno izpremenil.

Mi smo danes vajeni, da uspehe stare kulture silno podcenjujemo, zlasti glede uspehov moderne tehnike. Mi le preradi pozabljamo na ogromne duhovne vrednote, ki nam so jih ustvarili naši stari predniki, tehnični napredek pa radi precenjujemo. Zato pa je treba v prosji starega in novega ubirati modro srednjo pot.

V osrednji Evropi so še pred 75 leti poznali »čarovnice«, ki jih je narod sodil in ubijal. Ko je bil Goethe star 33 let, je v mestu Glarus na Nemškem redno sodišče obsodilo na smrt

mlado služkinjo zaradi »čarovništva«, leta 1813. pa so zapalili v Berlinu zadnjo grmado. Pred 100 leti še niso poznali narkoze za operacije, kulturni francoski narod pa je dobil splošno šolsko dolžnost šele pred 50 leti.

Zadnjih sto let se je torej svet precej bolj izpremenil kakor prej v 4000 letih. Pred 100 leti so dobila evropska mesta prvič plinsko razsvetljavo, pred 100 leti je bila zgrajena prva železnica, pred 85 leti pa prvo brzojavno progo. Dinamo-stroje poznamo šele 60 let, telefon in električne žarnice so pa stare komaj 50 let. Kino je še mlado, ker mu je komaj 30 let, letala sta pa prvič brata Wright pred 25 leti.

Vse te tehnične iznajdbe so pa silno vplivale tudi na naše duhovno in notranje življenje. Agrarne evropske države so se izpremenile v industrijske, obrt se je prelevila v veleindustrijo. Najbolj pa se je spremenilo vse naše družabno življenje, te izpremembe pa so vir iskanja novih potov za novo ureditev človeške družbe.

Sportni rekordi živali

V dobi rekordov je prav zanimivo pogledati, kaj dosežejo živali na onih poljih, kjer človek ž njimi tako rad tekmuje.

Poglejmo tek. Zamorski tekač Tolau je pretekel daljavo 100 metrov v rekordnem času 10,2 sekunde. Če odračunamo še izgubo časa pri startu, je Tolau pretekel na sekundo 10 metrov, kar je že prav lepo. Toda kaj je to v primeri z živalmi? Divji konj, ki je najhitrejša žival, preteče na sekundo po 12 metrov, hrt pa 18 metrov. Celotni težki slon preteče po 17 metrov na sekundo. Ravno tako uren je zajec.

Leteti človek sam ne more, pač pa si je iznašel stroje za letanje. Je pa le malo letal, in to so posebne vrste letala, s katerimi more človek leteti tako naglo kakor letajo najbolj hitri ptiči. Če leti letalo s hitrostjo 275 kilometrov na uro ali 75 metrov na sekundo, je to že prav lepo, je pa še vedno manj kakor preleti lastovka, ki doseže do 80 metrov na sekundo. Sokoli letajo s hitrostjo 55 metrov, vrabci pa 28 metrov na sekundo. Če naša letala krožijo vedno nad istim krajem, se držijo jako dolgo v zraku, nimamo pa še aparata, ki bi lahko brez odmora preleteli ocean, med ptiči pa jih je mnogo, ki lete preko morja, ne da bi spotoma počivali.

Človek ima samo en rekord in sicer v hoji. Dobri pešci prehodijo po 13 kilometrov na uro, živali pa mnogo manj.

Ljubimca svoje žene je ustrelil

V Berlinu se je te dni odigrala žalostna rodbinska tragedija: neki prodajalec raznih »naj-novejših novosti« je zvečer, ko se je vrnil s svojega dela, ustrelil ljubimca svoje žene. Sedaj se mora zagovarjati pred sodiščem.

O tej rodbinski tragediji pišejo berlinski listi tako-le:

»Rodbinska tragedija 46-letnega obtoženca R. potrjuje staro pravilo, da »prva ljubezen« ne rodi navadno srečnega zakona. Ko je bil obtoženec star komaj 21 let, je začel ljubavno razmerje s takrat 14-letno deklico, svojo poznejšo ženo. To razmerje ni ostalo brez posledic, toda dete je bilo mrtvo. Mladi ljudje so stanovali v isti hiši. Po porodu so dali starši deklico v neki zavod, ko pa je dekle prišlo zopet domov, je nadaljevalo svoje razmerje z obtožencem. V zakonu sta dobila 3 otroke, toda obtoženec, ki je moral večkrat po opravih iz Berlina, svoji ženi ni nikdar zaupal. Dvakrat ji je mož dokazal njen greh in ji odpustil, pa vse ni nič pomagalo; žena je bila moralno preslaba, da bi se bila mogla upirati. Končno mož ni mogel več prenašati večnega razburjanja in ko je nekega večera zopet videl, da neki neznanec zapušča njegov dom, je pograbil revolver in je nesrečno žensko ustrelil.

Zanimive vizitke

Francoski vojni minister Barthou strastno zbira vizitke in v njegovi zbirki se nahajajo tudi take, ki sijajno dokazujejo človeško nečimernost.

Tako se nahajajo v njegovi zbirki karta z napisom »Robinson Crusoe«, brivec predsednika sodišča v Pont-à-Pitre. Na drugi karti stoji »Yvonne Malard, hišna gospoda senatorja Charnel-a. Gospod Aleksander Baudot pa se imenuje na svoji vizitki »zgodovinski trobentač v bitki pri Molakovu, kakor jo predstavlja slika v Versailles-u. Neki gospod Pereq pa se predstavlja na svoji vizitki kot »predsednik društva izdelovalcev prekanjenih jezikov.«

Osleparjeni sleparji

V nekem londonskem časniku je nedavno izšel ta-le oglas:

»Našel sem zlato uro, švicarski izdelek. Kdor jo je izgubil, naj pride ponjo, vrniti pa mora stroške za oglas. John Ryder, Greenwich, Long-street.«

Uspeh tega oglasa je bil presenetljiv. Že na vse zgodaj se je oglasil prileten gospod, ki je trdil, da je izgubil zlato uro, ki mu je dragocen rodbinski spomin. Najditelj je gospodu pokazal uro, ki jo je gospod takoj spoznal za svojo. Najditelj mu je res uro izročil proti odškodnini 12 angleških šilingov, kolikor je veljal oglas. Komaj pa je ta gospod zaprl vrata za seboj, so se začeli javljati ljudje kar po vrsti in vsak od njih je trdil, da je izgubil zlato uro in vsak je bil pripravljen povrniti stroške za oglas. Gospod Ryder je res dal vsakemu »njegov« zlato uro in je lepo pobiral od vseh svetle šilinge. Gospod Ryder je napravil prav lep dobiček, sleparji pa so bili prav pošteno osleparjeni. Iznajdljivi gospod Ryder je namreč kupil precej »zlatih« ur iz medenine po 5 šilingov, prodajal pa jih je po 12 šilingov. In pri vsem tem je še varen, da ga nihče ne bo naznanil.

Sam se je izdal

Pred nekim nemškim sodiščem se je moral zagovarjati neki možakar, češ da je metal kamenje na hčerko svojega sosedu. Mož je zatrjeval na vso moč, da je popolnoma nedolžen in da se nobenega kamena niti dotaknil ni. Samo na podlagi pričevanja male deklice pa sodnik tudi ni hotel moža obsoditi in ga je oprostil. Ko pa je mož povedal, da je prost, je sodnik še pristavil: »Glejte torej, da v bodoče ne boste metali kamenja!« Nato pa se je odrezal obtoženec: »Saj ga ne bom nikoli več!«

Šele glasen smeh navzočih ljudi je moža opozoril, da se je sam izdal...

Za kratek čas

»Meni se zdi, da je Janez oženjen.

»Zakaj?«

»Ker sedaj vedno sam okrog hodim.«

—o—

»Ali bi me ti tudi tako rad imel, če te ne bi bila vzela?«

»Se veliko rajši!«

—o—

»Gospod, to pismo je pretežko — še eno znamko morate prilepiti.«

»Potem bo pa še težje!«

—o—

»Gospod natakaj, jaz imam samo 5 dinarjev — kaj mi lahko priporočite?«

»Drugo gostilno!«

—o—

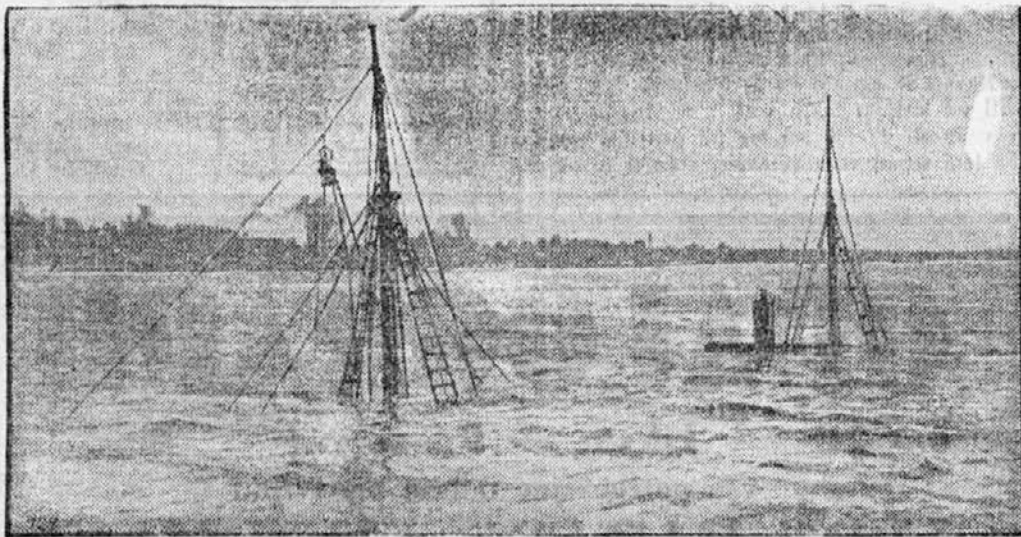
»Pepček, kaj bi bilo, če bi prelomil eno izmed 10 božjih zapovedi?«

»Še 9 bi jih ostalo.«

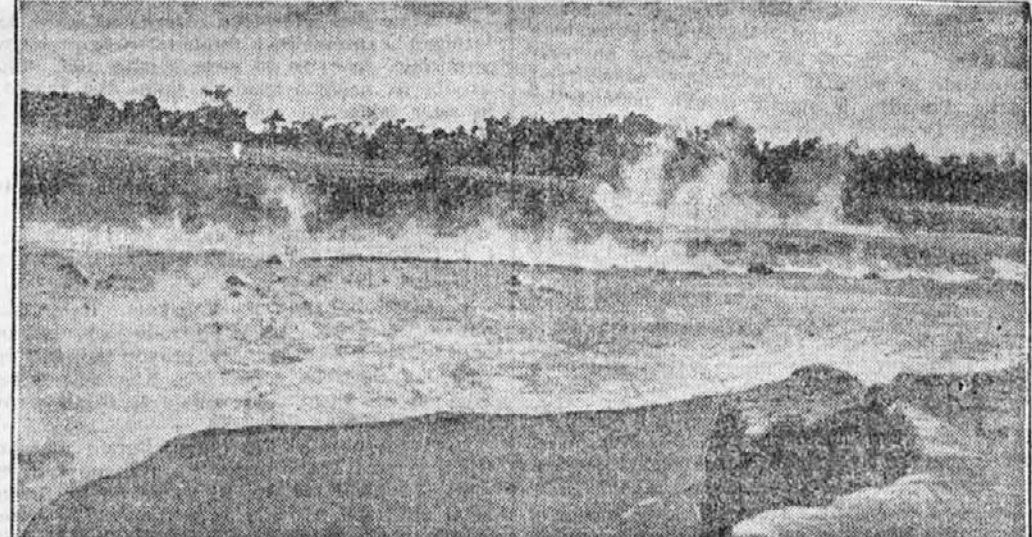
Delovanje ognjenika Merapi na otoku Javi

Slika nam kaže rešitev domačinke na otoku Javi. Rešili so jo nizozemski vojniki iz ogroženega ozemlja. (Primeri še sestavek »V deželni ognjenikov« v včerajšnji številki »Jugoslavana«).

Nesreča v pristanišču Swinemünde

V parnik »Carle«, ki je hotel odpluti iz pristanišča, se je zadel švedski parnik »Themis« tako močno, da se je parnik »Carle« potopil, posadka (9 mož) pa se je mogla še rešiti. Od potopljeneega parnika male iz vode le še jambori in dimnik.

Tok lave iz ognjenika Merapi na otoku Javi

Srednj decembra je začel bruhati ognjenik Merapi. Lava je uničila nad 2000 ljudi.

Mladi Jugoslovan

Marij Skalan:

Januar

V belem plašču kima
zemlja vsa in spi,
huda starka zima
jezna vsa rohani.

Toki in potoki
skrili so se vsi,
pod ledu oboki
slap več ne šumi.

Kraka lačna vrana,
vrabec ščebeta,
pošla vsa je hrana,
lačna sta oba.

Samo za pečjo še
radost je doma,
očka plete koše,
deca se igra.

Radivoj Rehar:

Zora Rožava

(Pravljica o sovražstvu in ljubezni.)

V dolino za tretjo goro je bil nekoč Zli duh
natrosil grenkega prahu in vsakdo, komurkoli
je prišel v nos, je postal slabe volje, zadirčljiv
in prepirljiv. Tako se je zgodilo, da je postalo
življenje v dolini za tretjo goro nezno. Otroci
niso več poslušali staršev in se ljubili in spo-
štovali jih niso, bratje so se medsebojno pre-
tepali, sosedje zmerjali in celo pobijali. Bil je
pravi pravcati pekel.

Ena sama mala in nedolžna deklica je ostala
dobra, kajti nje se po čudnem naključju grenki
prah ni dotaknil. In ko je z bolečino v duši in
s krvavečim srcem videla, kaj se v dolini za
tretjo goro dogaja, je šla od vasi do vasi, od

otroci, mali in negodni, so se iz nje norčevali,
kazali ji osle in metali kamenje za njo. V neki
vasi so celo navalili nanjo s palicami in s ka-
menjem ter jo — pobili.

Dobri duh, ki se mu je prebivalstvo doline
zasmililo, je tedaj poslal v tisto vas svojega
angela. Bel in čist se je dotaknil trupla pobite
deklice in spremenilo se je v vrtnico. Naglo je
vrtnica rastla in ko je zasijala prva zora, se
je razvil na njenem vrhu škrlatno-rdeč cvet ter
razširil po vsej okolici omamno vonjavo. V sre-
dini cveta je pa bila skrita drobna glavica do-
bre deklice.

Začudili so se vaščani, ko so v solnčnem svitu
zagledali prekrasno rožo. Prihiti so, da bi si
jo ogledali, a čim so okusili njeno omamno
vonjavo — je izginit vpliv grenkega prahu in
postali so neskončno dobri, blagi in mili. Ga-
njeni do solz so se pričeli objemati in poljub-
ljati in vsa nesloga je namah izginita. Skrbno
so negovali prekrasno vrtnico in dali so ji ime
Zora Rožana.

Glas o Zori Rožani je naglo obšel vso dolino
za tretjo goro, in ker so bili ljudje še hudobni
in pokvarjeni, so trumoma drli v tisto vas, da
bi pokončili cvetico in spremenjene vaščane.
Vonj Zore Rožane pa je tudi njih premagal ter
jih ozdravil. In v slogi in ljubezni so priredili
veliko veselico, na kateri so si odpustili vse
grehe. Ko pa je bila dolina za tretjo goro
ozdravljena, je vrtnica Zora Rožana obrodila
seme in usahnila. Tisto njeno seme je veter
razpihal po vesoljnem svetu, da vzkali in se
razraste v novo rožo ljubezni vselej in povsod,
kjer raztrosi Zli duh svoj grenki prah razdora.
V vsakem kraju pa dajo skrivnostni roži drugo
ime. Tu ji pravijo Ljubezen, tam Sloga, drugod
Bratstvo in še Bog sam vedi kako.

Pesmi o kraljeviču Marku

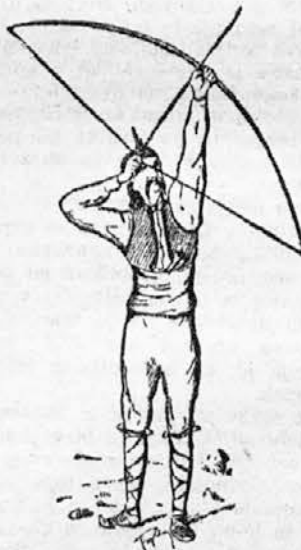
Prevaja Radivoj Rehar.

Kraljevič Marko in Alil aga.

(Dalje)

»Pobratim moj, dragi beg Kostadin,
skoči do trgovca orožarja
pa mi kupi težek lok tatarski,
in še z lokom kupi mi tatarskim
s peštrm perjem okrašene pišce!
Jaz pa pojdem z ago do sodnika,
do sodnika, da bo tekmo sodil
in razsodil prav in po pravici.«
Pa odide Kostadin k trgovcu,
Marko z ago k carskemu sodniku.
Ko dospeta k carskemu sodniku,
bos tam aga na preprogo sede
in izvleče polno pest zlatnikov
ter sodniku jih pred noge meče:
»Na, efendi, vzemi te zlatnike
in ne sodi Marku po pravici!«
A razume Marko dobro turški,
le zlatnikov nič pri sebi nima,
buzdovan le čez kolena vrže:
»Čuj, efendi, čuj, sodnik pravični:
Sodi bratski mi in po resnici,
ker — oglej si šestoper ta zlati!
Ako ž njim te besen počnem biti,
leka več ne boš na zemlji našel,
naglo zabil boš na sodbo svojo,
na zlatnike in bogastva vsaka!«

Strah prevzame turškega sodnika,
ko ugleda šestoper pozlačen;
sodi še, a roka mu trepeče.
Ko gre do na tekmo odločilno,
trideset gre z ago janičarjev,
kraljeviča Marka pa ne spremlja
nihče razen Grkov in Bolgarov.
Ko dospojo na odprto polje,
reče Marku carjev Alil aga:
»Starešina, daj, nategni žico!
Rad se hvališ, da junak si prvi

in se hvališ carju in vladarju,
da zadeneš orla urnokrilca,
urnokrilca, ki oblake meri!
Odgovarja kraljevič mu Marko:
»Res sem, Turek, silen in junaški,
ali ti starejši si od mene,
tvoje vse je silno vaše carstvo
in pred mojo tvoja je pravica,
ker ti prvi v boj si me povabil;
pa zato, glej, tebi prednost dajem!«
Streljata in — merita na vatle:
sproži Turek prvo belo piščo,
pa doseže sto in dvajset vatlov,
sproži Marko prvo belo piščo,
pa doseže dvesto vatlov hkratu,
sproži Turek drugo belo piščo,
prestreli že daljo tristo vatlov,
sproži Marko drugo belo piščo,
prestreli že daljo šeststo vatlov...
A takrat se vrne beg Kostadin
in prinese Marku lok tatarski,
z lokom silnim, z lokom tem tatarskim
s peštrm perjem okrašene pišce.
Napne Marko, odleti puščica,
da z očmi ne da se več dozreti,
manj še dalja merit na vatle!
Počne Turek grenke solze liti,
počne Marka ves potrt prositi:
»Brat po Bogu, kraljevič moj Marko,
brat po Bogu in Ivanu svetem,
po prelepem zakonu krščanskem:
tvoji vsi so moji dvori beli,
ž njimi draga zvesta moja žena,
samo da me, brat moj, ne obesiš!«
Odgovarja kraljevič mu Marko:
»Oj Turčine, naj te Bog ubije,

ko me bratiš in mi — ženo daješ!
Nič ni meni žene tvoje treba;
ni pri nas, kot je pri vas Turčinih;
snaha nam je kakor sestra rodna.
Jaz imam že ženo svojo zvesto,
plemenito ženo Jelisavo.
Rad, moj Turek, vse bi ti odpustil,
a pokvaril svilen si mi suknjič...
Tri tovore daj zato blaga mi,
da zakrpam razdejane šive!«
Skoči Turčin blažen od veselja,
pa objema in poljublja Marka,
vodi v svoje ga bogate dvore
in gosti ga tri noči in dneve,
naloži mu tri tovore težke,
dā mu s čistim zlatom vtakano srajco,
ž njo še s srebrom okrašeno ruto,
dodeli mu tristo spremljevalcev,
da v kraljevski spremijo ga Prilep.
Od takrat sta zvesta si ostala,
skupaj carju čuvala sta meje
in kjerkoli bili so se boji —
bil se Alil je ob strani Marka
in kjerkoli padala so mesta —
rušil jih je Alil aga z Markom...
(Konec)

Uganke

Med cveticami edini
zime nič se ne bojim:
naj bo toplo ali mrzlo —
januarja že cvetim!

Rešitev uganke v prejšnji številki: ka-
lin. Pravilnih rešitev je prejelo uredni-
štvo samo 7. Vsi drugi reševalci so navedli
sinico, kraljička, taščico, ščinkovca itd.;
skoraj vse ptice so bile navedene. Nagrado
dobi Pavle Homan, učenec IV. razreda v
Školji Loki, Studenec št. 11. Rešitve da-
našnje uganke naj se pošljejo uredništvu
»Mladega Jugoslavan« v Mariboru, Ale-
ksandrova c. 24, do srede 14. t. m. opoldne.

Kolinska
TVORNIKA CIGORIJE

Danilo Gorinšek:

Šivanka

Živel je nekoč krojaški mojster. Časi so bili
hudi, vojna je divjala v deželi in ljudje so imeli
komaj, da so se enkrat na dan nasitili, kaj šele,
da bi mislili na lepa oblačila. Tako je pošteni
mojster kmalu uvidel, da se bo treba omejiti,
kolikor se bo pač dalo. In ker je imel za po-
močnika svojega lastna dva sina — Jure in Stan-
ko jima je bilo ime — in sta oba že bila odras-
la, jima je dejal nekega dne: »Ljuba moj! Voj-
na nas davi, da vsi trije nimamo več jesti. Raz-
delil bom med vaju, kar sta si bila prislužila
tekmolet, in potem pojdiva vsak na svojo stran
v božjem imenu. Svet je velik, vojske ni po-
vsod in človek sam se lažje prerine, kakor pa
trije skupaj!«

Tako je dejal oče krojač in tako je tudi storil.
Sinu Juretu je bilo tako dejanje všeč, zakaj
za ljubi denar bi šel tudi v pekel, seveda bi
poprej točno poizvedoval, če je treba tam kaj
delati. Kajti sin Jure je bil take vrste junak, da
bi šel — kot že rečeno — za ljubi denar v pe-
kel, za delo pa še v nebesa ne! Mlajšemu bratu
Stanku pa je bilo treba dokaj prigovarjanja, da
se je odpravil z doma. Hudo mu je bilo po
očetu, ker je vedel, da si ne bo privoščil niti
kosa kruha, samo da ne bi zabredel v dolgove.

Kot rečeno, je oče krojač razdelil pošteno in
bratski, kar sta bila prislužila in ob slovesu je
vsakemu podaril še po eno — šivanko, da jo
bosta cenila in spoštovala, kakor se mora spo-
štovati vsako delo. Poslovila sta se sina od ža-
lostnega očeta in se odpravila. Po poti je razo-
del Jure Stanku, da bo pod prvim drevesom v
gozdu zakopal šivanko, češ da je ne more upo-
rabljati. Da je vojna in v vojni cveti samo
kupčija, vrhu tega pa, da ne mara biti več
krojač, ko je za časa vojne po mestih vse polno

grofov, baronov in drugih odličnikov, dočim so
navadni ljudje po bojiščih. Stanko ga je svaril
in opominjal na očetovo šivanko, ki naj mu
pove, da je vsako delo častno, tudi krojaško.
Jure se mu je spočetka smejal, a ko mu je
Stanko povedal, da bo tudi zakopal — a ne
šivanko, temveč svoj del denarja, da bi ostal
ohranjen očetu, če bi mu kdaj predla slaba, je
prisluhnul.

Kakor sta govorila, tako sta tudi storila. Pod
prvim drevesom v gozdu je Jure zakopal ši-
vanko, segel bratu v roko za slovo in — se
skril za bližnjim grmovjem. Stanka je skrbelo,
kako bo z očetom, ko je zdaj izplačal oba sina
in ostal sam skoro brez pare in brez dela. Smi-
lil se mu je. Da bi mu v sili lahko pomagal,
je zakopal svoj delež nedaleč od Juretove ši-
vanke. Utisnil si je prostor v sponini, da bi ga
lažje našel, če pride kasneje v te kraje, in je
odšel.

Komaj je bil Stanko usmeril nekaj korakov
proti mestu, že je Jure planil iz grmovja. Ozi-
ral se je, če ga kdo ne opazuje, potem pa je
začel grediti zemljo in kmalu izkopal — Stan-
kov denar.

Pri prvem krojaču si je nakupil krasnih no-
vih oblek, obuvalo si je oskrbel iz najfinejšega
usnja in ko je prišel v mesto, ni bil več kro-
jaški pomočnik, temveč grof. Denarja mu je z
bratovim deležem ostalo dovolj. Brezskrbno je
živel, najel si je krasno stanovanje, stregli so
mu služabniki in nikdo si ne bi bil mislil, da
grof ni grof. Hodil je le v najvišje družbe in
govoril z največjim prezirom o ljudeh negro-
fovskega stanu.

Stanko pa je hodil z ubogo svojo šivanko po
svetu in večkrat ni imel, kamor bi položil trud-
no svojo glavo. A tuintam je našel koga, ki mu
je kaj zašil. In tako se je preživljal v takratnih
hudih časih. Vojna se je pomikala zmeraj bolj

proti kraju, koder je hodil Stanko. Ker ni
dobil zaslužka nikjer — in kako bi ga tudi, ko
so ljudje metali vse svoje premoženje v vojsko
— je sklenil, da bo skušal bežati v sosedno,
napadeno državo, ki je bila mala, a je bivalo
v njej zelo delavno ljudstvo. Na takem iskanju
je Stanko prišel v mesto. Pravilo so mu, da di-
vja vojna v bližnji bližini. Ko je tako preudar-
jal po cesti, kako bi najpametneje ukrenil, da
bi ubežal, je srečal Jureta, vsega gospodkega
in bahatega. Nagovoril ga je. A on je šel mimo,
kot bi ga ne poznal. Stekel je Stanko za njim
in ga rotil, če je Jure, ki je vendar njegov brat
krojač. Tedaj ga je Jure nahljil: »Kaka dr-
znost! Jaz — krojač!« In je odšel, ne da bi se
ozrl za Stankom.

Žalostno je šel Stanko svojo pot. Hodil je in
hodil in ko je prišel na bojišče, se je pridružil
vojakom. V vrvežu bitke je prebežal fronto.
Juretu je dnevno bolj primanjkovalo denarja.
A njemu ni to nič storilo. Živel je še sam v
veri, da je res grof. In Bog ne daj, da bi se
ga bil drznil samo pogledati kak resničen kro-
jač. Ko je bil srečal svojega brata, vsega ubo-
gega na cesti, se je potem rogaj v družbi, da
je srečal umobolnega reveža, ki ga je smatral
— pomislite samo kaj takega! — za krojača.
In vsa družba se je z njim zakrohotala.

Zgodilo se je, da so pripeljali par ujetnikov
v mesto. Jure in njegova družba so jih obdržali
v mestu, češ da jim bodo za služabnike. In re-
vež so morali ostati pri njih, ki so jim pa
tako skoparili s hrano, da so pomrli drug za
drugim od lakote.

Vojna je divjala čim dalje bolj blizu in na
sovražni strani so zvedeli za kruto smrt svojih
tovarišev v mestu. Sklenili so, da bodo obsodili
na smrt vso ono odlično gospodo, pri kateri so
pomrli njihovi tovariši od lakote.

Vedno huje so se valili boji nad mesto. Skle-
petali so meščani z zobmi od strahu in marsi-

kdo jo je na tihem odkril. Tudi Juretu je po-
stalo vroče pod nogami, a baš ko je mislil na
beg, je zaslišal s ceste hruš in trušč in strelja-
nje, da še nikoli tega. Mesto se je vdalo...

Polovili so sovražnike vse one, pri katerih so
poginili ujetniki in med njimi je bil tudi Jure.
Prosil je usmiljenja in rotli sovranike, a ni
pomagalo. Obsojen je bil z drugimi vred na
smrt.

Ko je videl, da mu vse skupaj nič ne poma-
ga, se je domislil svojega pravega stanu in —
žarek upanja mu je zasvetil. Ni zametaval tedaj,
kar je bil v poslednji čas tako preziral in tajil;
samo da bi si rešil glavo. Dokazoval je, da je
po nedolžnem obsojen s to odlično družbo, da
sploh med njo ne spada, ker je krojač, prav
navaden krojaški pomočnik. A vojaki so se mu
smejali. Kakšen krojač? A Jure je prosil in
moledeval in v srcu mu je bilo žal za vse svoje
počepanje. Pa so mu rekli, da mu bodo dali
čez noč blaga in sukanca, pa naj sešije obleko,
če je res krojač.

Ko se je pa delal prihodnji dan, je Jure se-
del s sklonjeno glavo poleg blaga in sukanca in
o obleki ni bilo ne duha, ne sluha. Ni se bil
doma niti toliko naučil, da bi sešil obleko.
Bridkost in kes sta se mu rodila v duši. Sedel
je Jure s sklonjeno glavo in solze so mu stopale
v oči...

Prišli so ponj vojaki, da ga odvedejo v zaslu-
ženo kazen. Nemo je stopal za njimi. Tedaj pa
je zaslišal kot v težki omotici: »Jure!« Preden
se je mogel ozreti, ga je objemal in stiskal k
sebi — Stanko. Jure je pokleknil: »Reči, da
sem krojač, da nisem, kar sem hotel biti. Pro-
sim!«

Stanko so silile solze v oči; pristopil je po-
veljnik. Stanko mu je potrdil, da je res njegov
brat, krojač. Pomilostili so ga na ječo...

Ob slovesu je prosil Jure za šivanko. Nemo
mu jo je dal Stanko.

Službene objave

Razglasi osrednje vlade

Razglas o kurzih listin, izdanih na zlato ali inozemsko valuto, za mesec januar 1931.

Da bi se pravilno pobirale takse po zakonu o takсах in pravilno določala pristojnost za sojenje, je gospod minister za finance glede na dejstva, da se menjava vrednost listin, izdanih na zlato ali inozemsko valuto, proti dinarju, določil z odločbo br. II. 165.160 z dne 23. decembra 1930. nastopne kurze, po katerih se morajo preračunavati na vrednost dinarja vse listine, ki se glase na zlato ali inozemsko valuto, ter se morajo po tem znesku pobirati takse po zakonu o takсах in sicer:

1 napoleon	Din 218-60
1 turška zlata lira	> 249-
1 angleški funt	> 274-20
1 dolar	> 56-35
1 kanadski dolar	> 56-05
1 nemška zlata marka	> 18-45
1 zlati zlot	> 6-33
1 avstrijski šiling	> 7-95
1 belgijski frank	> 7-88
1 pengő	> 9-88
1 braziljski milreis	> 5-20
1 egiptovski funt	> 281-20
1 urugvajski peso	> 43-
1 argentinski peso	> 18-70
1 turška papirnata lira	> 26-70
100 turških piastrov	> 26-70
100 zlatih francoskih frankov	> 1095-90
100 francoskih frankov	> 221-70
100 švicarskih frankov	> 1095-90
100 italijanskih lir	> 295-40
100 nizozemskih goldinarjev	> 2269-
100 rumunskih lejev	> 83-50
100 bolgarskih levov	> 40-88
100 danskih kron	> 1506-70
100 švedskih kron	> 1506-70
100 norveških kron	> 601-
100 pezet	> 73-
100 drahem	> 167-55
100 češkoslovaških kron	> 142-
100 finskih mark	> 1083-50
100 letonskih lat	> 1083-50

Ti kurzi veljajo za čas od dne 1. do dne 31. januarja 1931. ter se morajo uporabljati tudi v nastopnih primerih:

1. ko se sprejema kovano zlato — napoleon — in zlate turške lire — pri državnih blagajnah ob plačevanju davkov in drugih državnih dohodkov;

2. ko se pobirajo luške takse, o čemer izda oddelek za davke potrebna navodila;

3. kot obračunavalni tečaj za angažiranje in potrčenje po računu za leto 1930./1931. pri vseh državnih izplačilih v tujih valutah; in

4. ko se sprejemajo za kaveljo obveznice naših poveljnih državnih zunanjih posojil v zlato, 7%no in 8%no Blaire & Comp. in 7% Državne hipotekarne banke, emitiranih v New Yorku, za preračunavanje dolarjev v dinarje.

Iz oddelka za državno računovodstvo in proračun ministarstva za finance v Beogradu, 23. decembra 1930. br. II—165.160.

Razglasi kraljevske banske uprave

II. — No 33402

50

Razpust društva.

Društvo »Vinarsko društvo za sodna okraja Krško in Kostanjevica v Krškem« je razpuščeno, ker že več let ne deluje, nima ne članov niti imovine in torej tudi ne pogojev za pravni obstoj.

Kraljevska banska uprava dravske banovine,

Ljubljana, 29. decembra 1930.

Po odredbi bana

načelnik upravnega oddelka:

dr. Stare s. r.

*

I. No. 11288

23—3—8

Razpis.

Na temelju § 18. »Uredbe o službenem razmerju zdravnikov združenih zdravstvenih občin v Dravski banovini« (Službeni list z dne 20. XII. 1930 št. 44) se razpisujejo mesta zdravnikov v združenih zdravstvenih občinah in sicer:

Srez Brežice:

1. v združ. zdravstveni občini Bizeljsko s sedežem na Bizeljskem,
2. v združ. zdravstveni občini Brežice s sedežem v Brežicah,
3. v združ. zdravstveni občini Planina s sedežem v Planini,
4. v združ. zdravstveni občini Rajhenburg s sedežem v Rajhenburgu,
5. v združ. zdravstveni občini Sevnica s sedežem v Sevnici.

V srezu Celje:

6. v združ. zdravstveni občini Polzela s sedežem na Polzeli,
7. v združ. zdravstveni občini St. Jurij ob juž. železn. s sedežem v St. Jurju ob j. ž.
8. v združ. zdravstveni občini Sv. Pavel pri Preboldu s sedežem v Sv. Pavlu pri

Preboldu,

9. v združ. zdravstveni občini Teharje, s sedežem v Teharjih,
10. v združ. zdravstveni občini Vojnik, s sedežem v Vojniku,
11. v združ. zdravstveni občini Vransko, s sedežem na Vranskem,
12. v združ. zdravstveni občini Zalec, s sedežem v Zalcu.

V srezu Čabar:

13. v združ. zdravstveni občini Čabar, s sedežem v Čabru.

V srezu Dolnja Lendava:

14. v združ. zdravstveni občini Beltinci, s sedežem v Beltincih,
15. v združ. zdravstveni občini Dobrovnik, s sedežem v Dobrovniku,
16. v združ. zdravstveni občini Dolnja Lendava, s sedežem v Dol. Lendavi.

V srezu Gornji Grad:

17. v združ. zdravstveni občini Gornji Grad, s sedežem v Gor. Gradu,
18. v združ. zdravstveni občini Ljubno, s sedežem v Ljubnem,
19. v združ. zdravstveni občini Mozirje, s sedežem v Mozirju.

V srezu Kamnik:

20. v združ. zdravstveni občini Domžale, s sedežem v Domžalah,
21. v združ. zdravstveni občini Kamnik, s sedežem v Kamniku,
22. v združ. zdravstveni občini Brdo, s sedežem v Lukovici.

V srezu Kočevje:

23. v združ. zdravstveni občini Fara pri Kostelu, s sedežem v Fari pri Kostelu,
24. v združ. zdravstveni občini Kočevje, s sedežem v Kočevju,
25. v združ. zdravstveni občini Ribnica, s sedežem v Ribnici,
26. v združ. zdravstveni občini Sodražica, s sedežem v Sodražici,
27. v združ. zdravstveni občini Velike Lašče, s sedežem v Vel. Laščah.

V srezu Konjice:

28. v združ. zdravstveni občini Konjice s sedežem v Konjicah,
29. v združ. zdravstveni občini Loče, s sedežem v Ločah,
30. v združ. zdravstveni občini Oplotnica, s sedežem v Oplotnici,
31. v združ. zdravstveni občini Vitanje, s sedežem v Vitanju.

V srezu Kranj:

32. v združ. zdravstveni občini Cerklje, s sedežem v Cerkljah,
33. v združ. zdravstveni občini Kranj, s sedežem v Kranju,
34. v združ. zdravstveni občini Predvor, s sedežem v Predvoru,
35. v združ. zdravstveni občini Škofja Loka, s sedežem v Škofji Loki,
36. v združ. zdravstveni občini Trata nad Šk. Loko, s sedežem v Škofji Loki,
37. v združ. zdravstveni občini Tržič, s sedežem v Tržiču,
38. v združ. zdravstveni občini Železniki, s sedežem v Železnikih.

V srezu Krško:

39. v združ. zdravstveni občini Kostanjevica, s sedežem v Kostanjevici,
40. v združ. zdravstveni občini Krško, s sedežem v Krškem,
41. v združ. zdravstveni občini Mokronog, s sedežem v Mokronogu,
42. v združ. zdravstveni občini Radeče, s sedežem v Radečah,
43. v združ. zdravstveni občini Raka, s sedežem v Raki.

V srezu Laško:

44. v združ. zdravstveni občini Laško, s sedežem v Laškem.

V srezu Litija:

45. v združ. zdravstveni občini Litija, s sedežem v Litiji,
46. v združ. zdravstveni občini Višnjan, s sedežem v Višnji gori,
47. v združ. zdravstveni občini Zagorje, s sedežem v Zagorju,

V srezu Logatec:

48. v združ. zdravstveni občini Cerknica, s sedežem v Cerknici,
49. v združ. zdravstveni občini Logatec, s sedežem v Logatcu,
50. v združ. zdravstveni občini Lož, s sedežem v Ložu,

V srezu Ljubljana - okolica:

51. v združ. zdravstveni občini Dobrova, s sedežem v Dobrovi,
52. v združ. zdravstveni občini Dobrunje, s sedežem v Vevčah,
53. v združ. zdravstveni občini Zdr. Barjanske občine, s sedežem na Igu,
54. v združ. zdravstveni občini Grosuplje, s sedežem v Grosupljah,
55. v združ. zdravstveni občini St. Vid nad Ljubljano, s sedežem v St. Vidu,

56. v združ. zdravstveni občini Vrhnika, s sedežem na Vrhniki.

V srezu Ljutomer:

57. v združ. zdravstveni občini Apače, s sedežem v Apačah,
58. v združ. zdravstveni občini Križevci, s sedežem v Križevcih,
59. v združ. zdravstveni občini Ljutomer, s sedežem v Ljutomeru,
60. v združ. zdravstveni občini Radenci, s sedežem v Radencih,
61. v združ. zdravstveni občini Sv. Jurij ob Ščavnici, s sedežem v Sv. Juriju ob Ščavnici.

V srezu Maribor - desni breg:

62. v združ. zdravstveni občini Maribor-okolica, d. br., s sedežem v Mariboru,
63. v združ. zdravstveni občini Poljčane, s sedežem v Poljčanah,
64. v združ. zdravstveni občini Pragersko, s sedežem na Pragerskem,
65. v združ. zdravstveni občini Ruše, s sedežem v Rušah,
66. v združ. zdravstveni občini Slov. Bistrica, s sedežem v Slov. Bistrici,
67. v združ. zdravstveni občini Sv. Lovrenc na Pohorju, s sedežem v Sv. Lovrencu,
68. v združ. zdravstveni občini Fram, s sedežem v Framu.

V srezu Maribor - levi breg:

69. v združ. zdravstveni občini Maribor-okolica, levi breg, s sedežem v Mariboru,
70. v združ. zdravstveni občini Sv. Jurij ob Pesnici, s sedežem pri Sv. Juriju,
71. v združ. zdravstveni občini Sv. Lenart, s sedežem v Sv. Lenartu,
72. v združ. zdravstveni občini Sv. Trojica v Slov. goricah, s sedežem pri Sv. Trojici,
73. v združ. zdravstveni občini St. Ilj v Slov. goricah, s sedežem v St. Ilju,
74. v združ. zdravstveni občini Velka, s sedežem pri Mariji Snežni.

V srezu Murska Sobota:

75. v združ. zdravstveni občini Cankova, s sedežem v Cankovi,
76. v združ. zdravstveni občini Gornja Lendava, s sedežem v Gor. Lendavi,
77. v združ. zdravstveni občini Križevci, s sedežem v Križevcih,
78. v združ. zdravstveni občini Murska Sobota, s sedežem v Murski Soboti.

V srezu Novo mesto:

79. v združ. zdravstveni občini Novo mesto-okolica, s sedežem v Novem mestu,
80. v združ. zdravstveni občini Toplice, s sedežem v Toplicah,
81. v združ. zdravstveni občini Žužemberk, s sedežem v Žužemberku.

V srezu Prevalje:

82. v združ. zdravstveni občini Črna, s sedežem v Črni,
83. v združ. zdravstveni občini Dravograd, s sedežem v Dravogradu,
84. v združ. zdravstveni občini Marenberg, s sedežem v Marenbergu,
85. v združ. zdravstveni občini Guštanj, s sedežem v Guštanju,
86. v združ. zdravstveni občini Ribnica na Pohorju, s sedežem v Ribnici,
87. v združ. zdravstveni občini Vuzenica, s sedežem v Vuzenici.

V srezu Ptuj:

88. v združ. zdravstveni občini Breg pri Ptuj, s sedežem Breg pri Ptuj,
89. v združ. zdravstveni občini Muretincl, s sedežem v Muretinclih,
90. v združ. zdravstveni občini Ormož, vzhodni del, s sedežem v Ormožu,
91. v združ. zdravstveni občini Ormož, zah. del, s sedežem v Ormožu,
92. v združ. zdravstveni občini Ptuj, okolica, s sedežem v Ptuj,
93. v združ. zdravstveni občini Ptujška gora, s sedežem na Ptujski gori,
94. v združ. zdrav. občini Središče, s sedežem v Središču,
95. v združ. zdravstveni občini Sv. Urban, s sedežem pri Sv. Urbanu.

V srezu Radovljica:

96. v združ. zdravstveni občini Bled, s sedežem na Bledu,
97. v združ. zdravstveni občini Boh. Bistrica, s sedežem v Boh. Bistrici,
98. v združ. zdravstveni občini Kranjska gora, s sedežem v Kranjski gori,
99. v združ. zdravstveni občini Radovljica, s sedežem v Radovljici.

V srezu Slovenjgradec:

100. v združ. zdravstveni občini Mislinje, s sedežem v Mislinjah,
101. v združ. zdravstveni občini Slovenjgradec, s sedežem v Slovenjgradcu,
102. v združ. zdravstveni občini Šoštanj, s sedežem v Šoštanju,
103. v združ. zdravstveni občini Velenje, s sedežem v Velenju.

V srezu Šmarje pri Jelšah:

104. v združ. zdravstveni občini Kozje, s sedežem v Kozjem,
105. v združ. zdravstveni občini Podčetrtek, s sedežem v Podčetrtku,
106. v združ. zdrav. občini Rogaška Slatina, s sedežem v Rogaški Slatini.

107. v združ. zdravstveni občini Rogatec, s sedežem v Rogatcu,
108. v združ. zdravstveni občini Sv. Peter pod Sv. Gorami, s sedežem v Sv. Petru,

pr. Jelšah, s sedežem v Šmarju pri Jelšah.

Prosilci naj vložijo svoje po določilih čl. 12. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih in § 18. uredbe o službenem razmerju zdravnikov združenih zdravstvenih občin — opremljene prošnje najkasneje

do 1. februarja 1931.

pri kraljevski banski upravi Dravske banovine v Ljubljani.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine

v Ljubljani, dne 31. decembra 1930.

*

VI. No. 27391.

69

Sprememba v imeniku zdravniške zbornice za Dravsko banovino.

Dr. Škerjanc Srečko, zasebni zdravnik v Mali Nedelji, p. Ljutomer, dr. Varl Valentin, v. d. šefa državnega protituberkuloznega dispanzerja v Mariboru, in dr. Pečan Josip, vodja centralnega antitrahomskega ambulatorija v Murski Soboti, so bili vpisani v imenik zdravniške zbornice za Dravsko banovino.

Kralj. banska uprava Dravske banovine v Ljubljani,

dne 2. januarja 1931.

Po odredbi bana

zdravstveni inšpektor:

Dr. Mayer, s. r.

*

VI. No. 26.751/30.

70

Spremembe v imeniku zdravniške zbornice za Dravsko banovino.

Dr. Herkov Božidara, zdravnik na Golniku, je bila črtana iz imenika zdravniške zbornice za Dravsko banovino radi presejitve v Ogulin.

Kralj. banska uprava Dravske banovine v Ljubljani,

dne 2. januarja 1931.

Po odredbi bana

zdravstveni inšpektor:

Dr. Mayer, s. r.

Razglasi sodišč in sodnih oblastev

A VI 574/30—8.

75

Oklic

s katerim se sklicujejo zapuščinski upniki. Kvas Edvard, Studenci pri Mariboru, Aleksandrova 35, je umrl dne 26. novembra 1930.

Vsi, ki imajo kako terjatev do zapuščine, se pozivljajo, da napovedo in dokažejo svoje terjatve pri tem sodišču dne 11. februarja 1931. ob 16. uri v sobi št. 4 ustmeno, ali pa do tega dne pisмено. Sicer ne bi imeli upniki, ki niso zavarovani z zastavno pravico, nikake nadaljnje pravice do te zapuščine, ako bi vsled plačila napovedanih terjatev pošla.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. VI., dne 5. januarja 1931.

*

A 180/30—2

61—3—2

Oglas dediču neznanega bivališča.

Breznik Jakob, prevziškar v Karnici št. 31, je dne 30. oktobra 1930 umrl. Poslednja volja se ni našla.

Zapustnikova sinovi Breznik Franc in Breznik Janez, katerih bivališče sodišču ni znano, se pozivata, da se v teku enega leta od danes naprej zgledita pri tem sodišču. Po preteku tega roka se bo razpravljala zapuščina s ostalimi dediči in z gospodom Jelenc Josipom, sodnim služiteljem v Gornjem gradu, ki se je postavil za skrbnika odsotnega Breznik Francu in Janezu.

Okrajno sodišče v Gornjem gradu, odd. I., dne 19. decembra 1930.

*

T V 40/30—2.

52—3—2

Amortizacija.

Na prošnjo Alojza Obrovnika, posestnice moza v Razborci št. 21, se uvede postopanje v svrhu amortizacije sledečih vrednostnih papirjev, ki jih je prosilec baje izgubil, ter se njim imejatelj pozivlja, da uveljavi v teku šestih mesecev, počenši 29. decembra 1930, svoje pravice, sicer bi se po poteku tega roka proglasilo, da so vrednostni papirji brez moči.

Oznamenilo vrednostnih papirjev: Hranilna knjižica okrajne hranilnice v Slovenjgradcu št. 25005 z vlogo 8009 Din 92 para.

Okrajno sodišče v Celju, odd. V., dne 29. decembra 1930.

E 712/30—28

28

Dražbeni oklic.

Dne 9. februarja 1931. ob pol desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 2 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga Sv. Vid, vl. št. 39.

Cenilna vrednost: 157.906,25 Din; vrednost pritiskline: 12.515—Din; najmanjši ponudek: 105.270,84 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Marenbergu,
dne 19. decembra 1930.

*

E 904/30—7

60

Dražbeni oklic.

Dne 9. februarja 1931 ob devetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 24 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga Golobinjak, vl. št. 105, 107.

Cenilna vrednost: 50.042 Din; najmanjši ponudek: 40.028 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče Novo mesto,
dne 24. decembra 1930.

*

E IV 2659/30—8

62

Dražbeni oklic.

Dne 11. februarja 1931 ob enajstih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga k. o. Hotinja vas, vl. št. 200, stavbišče in ena zemljiška parcela.

Cenilna vrednost: 1969,50 Din; najmanjši ponudek: 1314 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IV.,
dne 2. januarja 1931.

*

E 3714/30—17.

38

Dražbeni oklic.

Dne 27. februarja 1931 ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 15 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga k. o. Stara vas, vl. št. 181, obstoječa iz njive (parc. št. 1098), gozda (parc. št. 1124) in gozda (parc. št. 1125).

Cenilna vrednost: 7484—Din; najmanjši ponudek: 4988—Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Ljubljani,
dne 15. decembra 1930.

*

E IX 4389/30

64

Dražbeni oklic.

Dne 2. marca 1931 dopoldne ob desetih bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 27 dražba nepremičnin: zemljiška knjiga g. o. Gorica, vl. št. 343.

Cenilna vrednost: 3808,10 Din; najmanjši ponudek: 2538,74 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je priglasiti sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se ne mogle več uveljavljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

Glede podrobnosti se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski tega sodišča.

Okrajno sodišče v Mariboru, odd. IX.
dne 29. decembra 1930.

*

Kps 80/30—24.

59

Oklic.

S pravomočno sodbo okrajnega sodišča v Trebnjem z dne 29. decembra 1930. Kps 80/30—23 se je prepovedalo posejanje krmom za dobo enega leta počenši z dnem 3. januarja 1931. do 2. januarja 1932. Omahen Francetu, dne 24. avgusta 1875. v Stranjah rojenemu, v Vel. Loko, srez Novo mesto, pristojnemu, posestniku, v Korentki št. 7 stanujočemu.

Okrajno sodišče v Trebnjem, odd. II.,
dne 2. januarja 1931.

L I 10/30—8

65

Preklic.

Stiger Gustav, veletrgovec v Celju, rojen dne 22. septembra 1904 v Celju in tja pristojen, se zaradi zapeljivosti omejeno preklicuje.

Pomočnikom se mu imenuje g. inž. Tönies Gustav, stavbenik v Ljubljani, Dvorkova ulica št. 3.

Stroške preklicnega postopanja mora plačati preklicanec.

Okrajno sodišče v Celju, odd. I.
dne 11. decembra 1930.

Vpisi v zadrudni register.

Vpisale so se nastopne zadruga:

914. Sedež: Duplica.

Dan vpisa: 20. decembra 1930.

Besedilo: Gradbena zadruga na Duplici, registrirana zadruga z omejeno zavezo.

Obrat in predmet: Zadruga ima namen pospeševati gospodarske koristi članov s tem, da postavlja na Duplici zgradbe gospodarskega značaja, ki bi služile gospodarskim koristim vseh članov, predvsem

kolodvorsko poslopje. Zadruga pogodba (statut) z dne 15. novembra 1930.

Vsak zadrudnik jamči s svojim opravljenim deležem in pa s petkratnim zneskom istega.

Oznanila se izvršujejo po nabitju na razglasno desko zadruga v njenem uradnem prostoru, lahko pa poleg tega še tudi na druge načine.

Načelstvo obstoji iz 5 zadrudnikov. Člani načelstva:

Vavpetič Alojzij, posestnik, Šmarca, Klemenec Franc, kovaški mojster, Šmarca, ing. Remec Vladimir, tovarnar, Duplica, Štercin Ivan, posestnik, Kaplja vas 35, in Naglič Peter, posestnik, Šmarca.

Pravice zastopati ima: Zadruga zastopa in njeno tvrdko podpisuje načelstvo na ta način, da se podpiše pod tvrdko, katere naj bo pisana ali s pečatom, da se podpiše pod tvrdko, katere naj bo pisana ali s pečatom odtisnjena, po dva ude načelstva.

Deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani, odd. III.,

dne 20. decembra 1930.

(Firm. 2101/30. — Zadr. IX. 223/1.)

Izbrisala se je nastopna zadruga:

915. Sedež: Zgornja Šiška.

Dan izbrisa: 20. decembra 1930.

Besedilo: Električna strojna zadruga v Zgornji Šiški, registrirana zadruga z omejeno zavezo v likvidaciji.

Izbrisala se je po končani likvidaciji.

Deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani, odd. III.,

dne 20. decembra 1930.

(Firm. 2092/30. — Zadr. VI. 157/41.)

*

916. Sedež: Št. Vid nad Ljubljano.

Dan izbrisa: 20. decembra 1930.

Besedilo firme: Lipa, zadruga mizarjev v Št. Vidu nad Ljubljano, registrirana zadruga z omejeno zavezo v likvidaciji.

Izbrisala se je po končani likvidaciji.

Deželno kot trgovsko sodišče v Ljubljani, odd. III.,

dne 20. decembra 1930.

(Firm. 2103/30. — Zadr. VII. 203/19.)

*

Ne I. 3/31.

Proglasitev za mrtve.

66

Okrožno sodišče v Mariboru je uvedlo postopanje, da se proglase spodaj navedeni pogrešanci za mrtve, ker se more o njih po § 1. cesarske naredbe z dne 31. marca 1918., drž. zak. št. 128, domnevati, da so umrli.

Vsakdo, ki bi vedel kaj o kateremkoli teh pogrešancev, naj to sporoči sodišču ali pa skrbniku. Pogrešance same pa pozivlja sodišče, naj se zglase pri njem, ako še žive, ali naj mu dajo to kako drugače na znanje.

Tek. št.	Ime, rojstni dan, stan in bivališče pogrešancev	Bistvene okolnosti, na katere se opira predlog	Proglasitev za mrtvega predlaga	Ime in bivališče skrbnika, ki je bil postavljen pogrešancu	Dan in opr. št. oklica	Oklicni rok poteče
1	Unterlechner Matija, rojen 2. februarja 1892., viničarski sin v Doklecih.	Odšel leta 1914. z 87. pešpolkom na gališko bojišče, se udeležil 30. novembra 1. 1914. bitke pri Jasislju, od tedaj pogrešan.	Sestra Ana Unterlechner		27. IX. 1930. T 42/30—5	15. julija 1931
2	Kamenik Mihael, rojen 5. januarja 1887., posestnikov sin v Smrečnem.	Odšel leta 1914. s strelskim polkom št. 4 na gališko bojišče. Meseca septembra 1. 1914. se je nahajal na bojišču pri Grodeku. Od tedaj naprej neizvesten.	Sestra Lopič Cecilija		30. IX. 1930. T 57/30—8	15. julija 1931
3	Erbus Alojz, rojen 21. maja 1898., posestnikov sin v Grajenščaku.	Odšel leta 1916. k 26. domobranskem pešpolku v Maribor, odtod pa na italijansko (tirolsko) fronto, vojna pošta 217, odkoder meseca novembra 1916. ali 1917. zadnjokrat pisal, od tedaj naprej pogrešan.	Sestra Horvat Liza		24. IX. 1930. T 64/30—2	15. julija 1931
4	Vučko Ivan, rojen 21. maja 1880., posestnik v Lupovcih št. 67.	Odšel leta 1914. s 20. honvedskim pešpolkom na rusko bojišče. Zadnjič pisal meseca novembra 1914. Od tedaj naprej pogrešan.	Zena Vučko Marija		26. IX. 1930. T 65/30—2	15. julija 1931
5	Drvarič Stefan, rojen 13. novembra 1896., posestnik v Bodoncih.	Odšel meseca oktobra 1917 s 83. pešpolkom na italijansko bojišče. Od tam je leta 1918 zadnjokrat pisal. Od tedaj pogrešan.	Svak Rondi Stefan		7. X. 1930. T 67/30—2	15. julija 1931
6	Jež Ivan, rojen 21. oktobra 1887., posestnik v Jurjevskem dolu.	Odrinil leta 1914. s 47. pešpolkom na rusko bojišče, od koder meseca maja 1. 1915. zadnjokrat pisal. Od tedaj pogrešan.	Hči Jež Jožefa		7. X. 1930. T 68/30—2	15. julija 1931
7	Pak Anton, rojen 28. maja 1877., železniški sin v Kozjaku.	Odšel leta 1914. k 47. pešpolku v Maribor. Zadnjokrat pisal meseca avgusta 1. 1918. iz Maribora. Od tedaj naprej pogrešan.	Sestra Šauperl Liza		30. XI. 1930. T 69/30—5	15. julija 1931
8	Bukvič Josip, rojen 28. junija 1897., posestnik v Tešanovcih.	Odšel leta 1914. s 18. pešpolkom na gališko bojišče, tam prišel v rusko ujetništvo. Zadnjokrat pisal leta 1917., od tedaj pogrešan.	Zena Bukvič Ida	Koplj Franc, višji sodni oficijal v Mariboru	30. XI. 1930. T 70/30—4	15. julija 1931
9	Kosi Ivan, rojen 10. julija 1889., posestnikov sin v Koračicah št. 1.	Odšel leta 1914. k vojakom v vojno službovanje, prišel na razna bojišča, nazadnje na francosko fronto. Zadnjokrat pisal pod naslovom »k. u. k. Gebirgsartillerie, Abt. I., Batterie II., Feldpost Nr. 521.« — Od tedaj naprej pogrešan.	Mati Kosi Gera		30. XI. 1930. T 72/30—3	15. julija 1931
10	Kosi Martin, rojen 25. oktobra 1882., posestnik v Koračicah.	Odrinil leta 1915. k vojakom v vojno službovanje, prišel potem na gališko bojišče in tam dne 17. oktobra 1916. v rumunsko ujetništvo. Od tedaj naprej pogrešan.	Mati Kosi Gera		30. XI. 1930. T 73/30—5	15. julija 1931
11	Sukič Mihael, rojen 31. marca 1883., posestnik v Salovcih 146.	Odšel leta 1914. s 18. honvedskim pešpolkom na rusko bojišče, kjer je prišel v rusko ujetništvo. Iz ujetništva pisal meseca oktobra 1914., od tedaj naprej pogrešan.	Varga Terezija, posestnica v Salovcih		30. XI. 1930. T 74/30—4	15. julija 1931
12	Tivadar Stefan, rojen 21. julija 1882., želar v Črenšovcih.	Odšel leta 1914. s 48. pešpolkom na rusko bojišče, od koder meseca aprila 1915. zadnjokrat pisal. Od tedaj pogrešan.	Zena Tivadar Treza		30. XI. 1930. T 76/30—3	15. julija 1931
13	Kunstek Simon, rojen 6. oktobra 1881., posestnik v Smolincih.	Prišel med vojno kot vojak 47. pešpolka v rumunsko ujetništvo, od koder je leta 1916 zadnjokrat pisal. Od tedaj naprej pogrešan.	Zena Kunstek Marija		30. XII. 1930. T 75/30—5	15. julija 1931
14	Pečovnik Franc, rojen 19. avgusta 1. 1891., kmečki delavec v Sp. Kapli št. 151.	Odšel leta 1915. s 26. domobranskim polkom na poljsko bojišče, tam baje prišel še istega leta v rusko ujetništvo. Od tedaj naprej pogrešan.	Mati Pečovnik Terezija		30. XII. 1930. T 77/30—3	15. julija 1931
15	Puh Franc, rojen 14. septembra 1895., posestniški sin v Škrbljah št. 2.	Odšel leta 1915. z 6. stotnijo, 15. pešpolka na gališko bojišče; od koder meseca maja 1915. zadnjokrat pisal. Od tedaj naprej pogrešan.	Mati Puh Neža		30. XII. 1930. T 78/30—3	15. julija 1931
16	Engler Ivan, rojen 14. julija 1885., rudar v Fohnsdorfu.	Odrinil leta 1914. k 4. domobranskem polku v Celovec, od tam pa na rusko bojišče. Od tedaj pogrešan.	Brat Engler Mirko		30. XII. 1930. T 80/30—4	15. julija 1931
17	Mravljak Janos, rojen 21. oktobra 1871., Vurmat št. 3.	Prišel med vojno leta 1915. s 87. pešpolkom na tirolsko fronto, od koder leta 1917. zadnjokrat pisal. Od tedaj naprej pogrešan.	Sin Mravljak Karol		30. XII. 1930. T 84/30—2	15. julija 1931
18	Grau Jožef, rojen 17. marca 1847., prevžitar v Obrežu.	Odšel spomladi leta 1920. na Hrvaško in se ni več vrnil, od tedaj pogrešan.	Borko Ivan, posestnik v Obrežu		30. XII. 1930. T 85/30—2	15. julija 1931

Okrožno sodišče v Mariboru, odd. IV.,
dne 3. januarja 1931.

Pozor, ljubitelji zimskega sporta!

Pred nakupom zimskosportnih predmetov si oglejte veliko zalogo smučk, navadnih kakor Hickory, vseh vrst vezav in palic, maže, drsalk ter vseh za zimski sport potrebnih predmetov

pri tvrdki:
J. GOREC nasl. AUERHAMMER-OGRIK
družba z o. z. Miklošičeva cesta šte. 30.

trgovina s kolesi, šivalnimi stroji, avtomobilnim priborom, pnevmatiko in zimsko-sportnimi predmeti, kjer se vam nudi velika izbira po najnižjih cenah.

Smučarski klubi, Sokolska društva poseben popust!

411

Radi povečanja centralne kurjave

prodamo

1 nizkotlačni parni kotel

sistema »Strebel«, tipa Ecune, s 17,5 m² gorilne ploskve, za kurjenje s koksom ali rjavim premogom, s pripadajočimi deli, in sicer: membranskim regulatorjem, manometrom, vodokazom, dimnim zasunom, vodostojno varnostno cevjo itd. Kotel se lahko vsak dan ogleda

v tiskarni **Merkur**

V LJUBLJANI, GREGORČIČEVA UL. 23

kjer je dobiti pri ravnanstvu vsa potrebna pojasnila.

Najmodernejše vzorce ZAVES in PERILA

namiznih in kuhinjskih garnitur veze najfineje in najceneje tvrdka

Matek & Mikeš
Ljubljana, Dalmatinova 13

Entlanje, ažuriranje, predtiskanje takoj.

Štajerska jabolka
mošančki prodaja
Gospodarska zveza Ljubljana

Od dobrega najboljši je le

423

Gritzner-Adler šivalni stroj in kolo

Elegantna izvedba najboljši material!

URANIA

pisalni stroj v 3 velikostih! Novost!

Šivalni stroj

kot damska pisalna miza

Le pri

Jos. Petelinc Ljubljana

za vodo, blizu Prešernovega spomenika Zmerne cene tudi na obroke! Tel. int. 2913

Razširjajte Jugoslovana!

„JUGRAD“

464

JUGOSLOVANSKA GRADBENA IN KREDITNA ZADRUGA R. Z. Z O. Z. LJUBLJANA
WOLFOVA ULICA 10/I.

daje svojim članom

brezobrestna posojila za zidavo hiš, za nakup hiš in posestev, za prevzem hipotek na hišah in posestvih

Uradne ure: 8—12
14—18

Kolporterje

(prodajalce časopisa) pridne in vestne sprejme v službo naša uprava

Prodajam

usnjarno z vsem potrebnim materialom za vsakovrstno izdelavo kož kakor tudi že z dobljenim delom

po zelo ugodni ceni.

Podjetje je zelo dobro vpeljeno in slovi kot zelo solidno.

Reflektanti se naj obrnejo na gosp.

M. Jurjašević ml., Središče ob Dravi

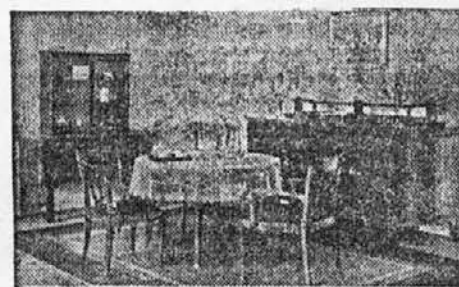
Prodajalke

išče za svoje nove podružnice v Zagrebu, Beogradu, Splitu in Skoplju ljubljanska tovarna.

Reflektiramo na agilne in ambiciozne gospodične z znanjem srbohrvaščine in po možnosti tudi nemščine.

Ponudbe, opremljene z vsemi podatki o izobrazbi, znanju in dosedanjem službovanju, je vpsolati do 15. t. m. na „Društvo industrijcev in veletrgovcev“ v Ljubljani, Trgovski dom, pod značko „Prodajalka V“.

448

Tovarna pohištva IVAN MATHIAN

arhitekt za interiere

LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA 14, priporoča svojo veliko zalogo najmodernejšega pohištva s priznanim prvovrstno izdelavo, kakor tudi vsa tapetniška dela po najnižjih cenah.

Poslužujte se za oglašanje »Jugoslovana«!

KLIŠEJE

vseh vrst po fotografijah ali risbah izvršuje najsolidnejše klišarna **ST-DEU LJUBLJANA DALMATINOVA 13**

Sanatorij

v Mariboru, Gosposka ul. 49

Telefon 2358

Lastnik in vodja: primarij doktor **Cernič, specialist za kirurgijo**

Sanatorij je najmodernejše urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: višinskim solncem za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; tonizatorjem za elektriziranje po poškodbah in ohlapelosti čreves; diatermijo za električno pregrevanje in električno izžiganje; žarnico „hala“ za revmatična in druga boleča vnetja; „enterocleaner“-jem za notranje črevesne kopeli pri zapeki, napihovanju in za splošni telesni podvig. Cene zmerne.

A. Gastraun Ljubljana

Prešernova ulica 42

Tvornica dežnikov in solčnikov — Sprejemajo se popravila in preobleke

OGLEDALA

vseh vrst, velikosti in oblik

STEKLO

zrealno 6—3 mm, mašinsko 4—6 mm, portalno, ledasto, alabaster itd.

SPECTRUM D. D.

LJUBLJANA VII — Telef. 23-43
ZAGREB CELOVŠKA 31 OSIJEK

Kmetijska družba v Ljubljani

Turjaški trg št. 3

je glavna zastopnica kmetovalcev v Dravski banovini in šteje nad 380 kmet. podružnic in okrog 26.000 članov. Člani plačajo na leto 30 din in dobivajo za to brezplačno strokovni list

»KMETOVALEC«

Ta list jim nudi strokovni pouk in navodila za umno gospodarstvo. Družba dobavlja članom tudi razne kmetijske potrebščine.

459

Vsak kmet mora biti član Kmetijske družbe!

Civilni geometer v Ljubljani

JOSIP SIRK se je preselil na

Miklošičevo cesto 14/I

L. MIKUŠ
Ljubljana - Mestni trg 15

Telefon šte. 2282

Ustanovljeno 1839

Na malo! Na veliko!

ALOJZ VODIŠEK

421

SEDLARSTVO IN TAPETNIŠTVO
V ZAGORJU ob SAVI

se priporoča cenj. občinstvu za izdelavo otomanov, žimnic, modrocev in konjskih vpreg po najnižjih cenah.